

Onsdag den 13. april 2016 (D)

1

75. møde

Onsdag den 13. april 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til at gøre arbejdet med bygningsbevaring af vore historiske bymiljøer til en del af ministerens planer om en danmarkskanon, og hvordan kunne ministeren sætte det i værk? (Spm. nr. S 923).

2) Til kulturministeren af:

Kasper Roug (S)

Hvordan stiller ministeren sig til ved indgåelse af den næste medieaftale at indskrive som kriterium for tildeling af støtte fra Public Service-puljen, at støtten ikke skal gives til produktioner, som er med til at stigmatisere geografiske enkeltområder, som programserien »På røven i Nakskov« har gjort det? (Spm. nr. S 930).

3) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvorfor indfører regeringen ikke en permanent og effektiv grænsekontrol nu, hvor asylbehandlingen kan foregå ved grænsen? (Spm. nr. S 900 (omtrykt)).

4) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Når selve forudsætningen for Schengensamarbejdet om, at de ydre grænser skulle sikres, ikke er til stede, hvorfor tager regeringen så ikke initiativ til, at Danmark træder ud af Schengensamarbejdet, og at der bliver indført permanent grænsekontrol? (Spm. nr. S 901 (omtrykt)).

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marie Krarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at Det Islamiske Trossamfund i København, som var en af de otte moskeer, som blev portrætteret i TV 2's »Moskeerne bag sløret«, efterfølgende har fået tilladelse til en ændring af lokalplanen, af bl.a. ministerens eget parti, til at opføre en ny og større moské? (Spm. nr. S 915).

6) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marie Krarup (DF)

Påtænker ministeren at tage politiske skridt for at sikre, at forskellige kommuner ikke giver dispensationer til tvivlsomme moskeer, i modstrid med ministerens holdninger om at jævne moskeer som Grimhøj med jorden, hvis det altså var muligt i forhold til grundloven? (Spm. nr. S 916).

7) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Tilde Bork (DF)

Hvad mener ministeren om, at man som tyvebande fra Østeuropa ubesværet kan komme ind i Danmark grundet aftalerne i EU, men at man ikke risikerer at blive opdaget med varebilen fuld af tyvkoster ved udkørsel af Danmark, da grænsekontrollen ikke er etableret for dem, der forlader landet, og har ministeren til hensigt at ændre dette? (Spm. nr. S 928 (omtrykt)).

8) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvilken holdning har ministeren til, at politiet bliver bistået af forsvaret med at løse opgaven ved grænserne, så politiet kan opretholde deres daglige beredskab og de borgernære servicier igen kan blive opprioriteret? (Spm. nr. S 913).

9) Til justitsministeren af:

Kasper Roug (S)

Hvad er ministerens holdning til, at borgere, der bl.a. af Lolland Kommune har fået betalt undervisningen til et erhvervskørekort, risikerer at skulle starte undervisningen forfra, fordi sagsbehandlingen ved Administrativt Center Øst i forbindelse med udstedelse af kørekortet er så lang, at undervisningen bliver forældet, inden borgerne får deres erhvervskørekort? (Spm. nr. S 917).

10) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Bekymrer det ministeren, at de kriminelle i Nordjylland åbenbart ser ud til at have frit spil, og at borgerne tilsyneladende oplever en afmagt over det manglende politi? (Spm. nr. S 924).

11) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Finder ministeren det rimeligt, at en organisation som Hizb ut-Tahrir lovligt kan operere i Danmark med den dagsorden, de arbejder efter, og har ministeren til hensigt at kræve organisationen forbudt, eventuelt med en lovændring? (Spm. nr. S 927).

12) Til justitsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Finder ministeren, at Australiens premierminister har ret i sin udtalelse om, at Europa har sløset med sikkerheden ved at fæste al sin lid til Schengen, som det fremgik af TV 2 NEWS den 23. marts 2016

under overskriften »Efter terror: Australien beskylder EU for at have sløset med sikkerheden«?

(Spm. nr. S 937).

13) Til justitsministeren af:

Merete Dea Larsen (DF)

Er det ministerens opfattelse, at antallet af uniformerede politifolk er øget som følge af politireformen i 2006?

(Spm. nr. S 938 (omtrykt)).

14) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvordan påtænker ministeren at undgå, at et i forvejen meget presset dansk politi bliver endnu mere presset, i så fald at forårets komme medfører et nyt stort antal migranter, som vi så det i efteråret 2015?

(Spm. nr. S 914).

15) Til justitsministeren af:

Merete Dea Larsen (DF)

Er det ministerens opfattelse, at politiets ledelse lever op til sit ansvar i forhold til at sikre gode arbejdsvilkår og sørge for, at der er tilstrækkelige ressourcer til at løse de daglige opgaver?

(Spm. nr. S 940).

16) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens udspil til en ny gymnasiereform ser ud til at få den konsekvens, at 8,4 pct. af de studerende i Nordjylland ikke vil kunne komme ind på gymnasierne, fordi de ikke opfylder kravet om karakteren 4 i dansk og matematik?

(Spm. nr. S 925).

17) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Troels Ravn (S)

Er ministeren enig i regionernes analyse af, at »reduceret afstand mellem erhvervsskoleelevens bopæl og uddannelsesstedet vil give store samfundsøkonomiske gevinster«, og mener ministeren, at det er problematisk, at erhvervsskoler i forbindelse med udbudsgodkendelse ikke får mulighed for at udbyde både Grundforløb 1 og Grundforløb 2, hvormed transportafstanden for den enkelte elev kan blive øget efter færdiggørelse af Grundforløb 1?

(Spm. nr. S 936).

18) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Lea Wermelin (S)

Hvad er ministerens holdning til følgende udtalelse fra hf-uddannelseslederen på Campus Bornholm om regeringens udspil til ny gymnasiereform: »Først og fremmest så tænker vi, at det er lidt bekymrende med det firetal, for det vil forhindre en masse unge i at få en ungdomsuddannelse, som kan bringe dem videre, og det er ligesom dem nede i bunden, som vi er bekymrede for på den måde. Og så er vi også rigtig ærgerlige over, at de unge ikke kan få direkte adgang til universiteterne, for femten procent af vores elever vælger faktisk at gå den vej«?

(Spm. nr. S 939).

19) Til sundheds- og ældreministeren af:

Sarah Glerup (EL)

Hvad er ministerens holdning til, at mennesker med muskelsvind ikke får optimal behandling, når de indlægges på lokalsygehuse?

(Spm. nr. S 921, skr. begr.).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Mener ministeren, at det er problematisk, at andelen af kvindelige iværksættere er nået til et nyt lavpunkt, og kan det hænge sammen med fraværet af bedre barselsmuligheder for selvstændige?

(Spm. nr. S 889 (omtrykt), skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse af 13/4 16 om rigsfællesskabet 2016.
(Redegørelse nr. 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 20. maj 2016.

Skatteministeren (Karsten Lauritzen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse af 13/4 16 om beløbet til Grønland i forbindelse med spil.
(Redegørelse nr. 15).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

I dag er der følgende anmeldelser:

Energi-, forsynings- og klimaminister (Lars Christian Lilleholt):

Lovforslag nr. L 172 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtteordninger til biogas)) og

Lovforslag nr. L 173 (Forslag til lov om ændring af lov om Energinet.dk, lov om naturgasforsyning og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Energinet.dks varetagelse af gasopstrømssystem-, olierørlednings- og separationsvirksomhed samt økonomisk regulering af naturgasdistributionsvirksomhed varetaget af Energinet.dk m.v.)).

Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 185 (Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af en vejledende folkeafstemning i Danmark forud for Tyrkiets optagelse i EU).

Peter Kofod Poulsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 186 (Forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetsmisbrug).

Christian Juhl (EL), Mette Gjerskov (S), Rasmus Nordqvist (ALT), Holger K. Nielsen (SF), Aaja Chemnitz Larsen (IA) og Magni Arge (T):

Forespørgsel nr. F 34 (Vil udenrigsministeren redegøre for regeringens holdning til FN's resolutioner, herunder muligheden for folkeafstemning/referendum om Vestsaharas fremtid, og i forlængelse af FN's generalsekretærs besøg i Vestsahara redegøre for, hvad der kan gøres i FN og andre internationale institutioner for at forbedre forholdet mellem Vestsahara og Marokko, og redegøre for regeringens holdning til den forestående fornyelse og en eventuel udvidelse af FN's MINURSO-mandat?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:02

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal meddele, at det af Tilde Bork under nr. 7 opførte spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren (spørgsmål nr. S 928) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren. Og så

Jeg skal meddele, at de af Hans Kristian Skibby under nr. 8 og nr. 14 opførte spørgsmål til justitsministeren (spørgsmål nr. S 913 og nr. S 914) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Det første spørgsmål er til kulturministeren af hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 923

1) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til at gøre arbejdet med bygningsbevaring af vore historiske bymiljøer til en del af ministerens planer om en danmarkskanon, og hvordan kunne ministeren sætte det i værk?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:02

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Hvad er ministerens holdning til at gøre arbejdet med bygningsbevaring af vore historiske bymiljøer til en del af ministerens planer om en danmarkskanon, og hvordan kunne ministeren sætte det i værk?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:02

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Hvad er ministerens holdning til at gøre arbejdet med bygningsbevaring af vore historiske bymiljøer til en del af ministerens planer om en danmarkskanon, og hvordan kunne ministeren sætte det i værk?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Hr. Alex Ahrendtsen har inderlig ret i, at vi rundtomkring i Danmark har uendelige skatte af bevaringsværdige, historiske bygninger, der står som levende monumenter over den historie, den meget gamle historie, som vores land bygger på.

Da jeg stillede forslaget om en danmarkskanon, var det med henblik på den immaterielle kulturarv. Vi har Roskilde Domkirke, Vadehavet, Isfjorden på Grønland og mange andre. Jeg tror, vi har i alt otte eksempler på dansk fysisk kulturarv, der er optaget på UNESCO's liste, senest Christiansfeld og Parforcejagtområdet i Nordsjælland, men nu ville jeg altså sætte fokus på det immaterielle, og det er derfor, vi mest har drøftet tillidskultur, højskolekultur, arbejderbevægelse, kvindebevægelse osv.

Så hvis man ville få det med bygningskulturen ind i den kategori, skulle det være noget i retning af dansk bygningskultur. Om det er noget, som vil finde nåde for dem, der vil deltage i de elektroniske afstemninger til efteråret, når befolkningen skal inddrages, ved jeg jo ikke, men det er altså det immaterielle, vi taler om, det er så at sige det åndelige og ikke det fysiske, som jeg havde i tankerne.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:04

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for svaret. Forud for den materielle arv går jo den immaterielle. Altså, sten er jo et udtryk for åndens produkt i fysisk form, og derfor giver det vel også god mening, at man inddrager bygningskulturen. Der er faktisk også en god grund til at gøre det. Bygningskultur 2015, som Kulturstyrelsen sammen med bl.a. Realdania har lavet, viste jo, at folk interesserer sig helt vildt for det her, og det kan også betale sig for dem. Deres huse bliver mere værd, hvis de er i et område med bygningskultur. Folk vil meget gerne bevare deres kulturarv, når det drejer sig om bygningskultur.

Jeg hører lidt, at ministeren måske kunne tænke sig at sætte det på, så det bliver en del af danmarkskanonen, men jeg er lidt i tvivl om, at det finder nåde hos folk, men det tror jeg egentlig det gør. Hvis man kigger lidt på den rapport, der blev lavet, og som jeg nævnte før, vil man se, at folk er begejstrede for deres kulturarv, for deres bygningskultur, og at de gerne vil bevare den.

Problemet er bare, og ministeren har jo i et svar fra 16. marts i år skrevet til mig, at der er mange kommuner, som har svært ved at prioritere bygningsbevaringsområdet, og den manglende prioritering kan tilskrives færre økonomiske ressourcer i kommunerne. Det er selvfølgelig en af grundene. Men derfor er det jo alligevel vigtigt, at vi sætter fokus på det, og det kunne man gøre gennem en danmarkskanon, gennem involvering af borgerne og dermed også lægge pres på de kommuner, som ikke kan finde ud af det.

Jeg kommer selv fra en kommune, som har begået store synder med hensyn til det byhistoriske, men nu er vi opmærksomme på det og vil bare sørge for, at andre ikke begår de fejl, som vi har begået, og derfor vil det være fornuftigt at inddrage bygningskultur som en del af en danmarkskanon.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil foreslå både hr. Alex Ahrendtsen og den danske bygningsbevaringsforening at overveje, hvordan man kan formulere det, som hr.

Alex Ahrendtsen så rigtigt beskriver, og som man jo allerbedst kan beskrive med de verselinjer af Johannes V. Jensen, som rinder mig ihu: Hvad hånden former, er åndens spor./Med flint har oldbonden tømret, kriget./Hver spån, du finder i Danmarks jord,/er sjæl af dem, der har bygget riget./

Der var den. Det er sådan set det, hr. Ahrendtsen ville sige, og hvis det kan omformuleres til noget, der kan gå ind på den immaterielle kulturliste og komme til afstemning til efteråret, ville det da være herligt.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for verset. Det er første gang, en minister har reciteret et vers, det var en fornøjelse. Også tak for imødekommenheden. Jeg vil kontakte byforeningen BYFO, og så vil vi prøve at formulere et eller andet at sende til ministeren, eventuelt i samarbejde med ministeriet. Jeg tager det her som en udstrakt hånd og ikke en afvisning. Hvis ministeren er uenig, må han lige sige til, men jeg vil gå videre med det. Så jeg siger tak.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Der er sådan set lidt taletid tilbage, men værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Så vil jeg bare sige: Selv tak. Og held og lykke med dialogen med BYFO, som jeg også selv har en dialog med. Så er det jo heldigvis ikke mig, der skal være smagsdommer, det er danskerne. Det er det spændende ved dette projekt.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg har møde med BYFO i morgen, så det bliver en god anledning til at tage den snak. Tak for det. Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det var da godt.

Så er der et nyt spørgsmål til kulturministeren, og det er af hr. Kasper Roug, Socialdemokratiet.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 930

2) Til kulturministeren af:

Kasper Roug (S):

Hvordan stiller ministeren sig til ved indgåelse af den næste medieaftale at indskrive som kriterium for tildeling af støtte fra Public Service-puljen, at støtten ikke skal gives til produktioner, som er med til at stigmatisere geografiske enkeltområder, som programserien »På røven i Nakskov« har gjort det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kasper Roug (S):

Tak for det. Hvordan stiller ministeren sig til ved indgåelse af den næste medieaftale at indskrive som kriterium for tildeling af støtte fra Public Service-puljen, at støtten ikke skal gives til produktioner, som er med til at stigmatisere geografiske enkeltområder, som programserien »På røven i Nakskov« har gjort det?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:09

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Tak for spørgsmålet. Spørgeren og jeg har jo tidligere diskuteret denne programserie her i salen. Det gjorde vi den 9. december sidste år, og jeg tilkendegav i den forbindelse, at jeg bestemt ikke ville have valgt titlen »På røven i Nakskov«, fordi den er stigmatiserende for ikke at sige dum og usmagelig. Men spørgsmålet er, om jeg som kulturminister skal være skolemester for Danmarks Radio og for Filminstituttet. Det vil jeg nok helst ikke, og derfor vil jeg da også råde spørgeren til lige at drøfte sagen igennem med hr. Mogens Jensen, som jo er hans egen medieordfører.

Det er for tidligt at tage stilling til enkeltforslag i forbindelse med den kommende medieaftale, herunder også spørgsmålet om kriterier for tildeling af støtte fra public service-puljen. Den gældende medieaftale løber jo frem til udgangen af 2018.

Men som sagt har jeg forståelse for spørgerens holdning, og jeg har blot følt det nødvendigt at nævne de vanskeligheder, der kan være ved at operationalisere et støttevilkår som det foreslåede.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:10

Kasper Roug (S):

Tak for det. Det er jo klart, at noget af den store udfordring, der er i forhold til medierne, er, at det kommer meget bredt ud, at det kommer hurtigt ud, og at der er nogle få personer, som kan give det en vinkel, og som sidder og redigerer det. Jeg synes bare, når nu det er offentlige midler, at det er ærgerligt, at de skal være med til at bekræfte og forstærke de stereotyper, som eksisterer i samfundet. Og jeg er egentlig også nervøs for – hvis jeg skal helt ærlig – at det er med til at skabe et modsætningsforhold imellem land og by, altså hvor du har landet på den ene side og de store byer på den anden side, og hvor man måske fra by til land kan se lidt ned på det, men også gøre det fra land til by. Og ude i landdistrikterne kan de blive meget desillusionerede og meget skuffede over, at man viser et lokalsamfund sådan, som man nu gør.

Det er jo ikke et spørgsmål om, at ministeren skal stå og være skolemester over for medierne. Jeg mener mere, at det er et spørgsmål om en tilkendegivelse om, at man selvfølgelig er åben over for de muligheder, der kunne være i, at man opretter nogle kriterier eller i hvert fald overvejer nogle kriterier for at – i gåseøjne – beskytte de landdistrikter, som er meget udsat for en sådan stigmatisering.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:12

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg har jo givet spørgeren ret i, at titlen »På røven i Nakskov« efter min mening er både dum og stigmatiserende. Men samtidig må jeg

sige, at jeg synes, at livet i Danmark ville være lidt fattigere, hvis ikke vi havde haft Jacob »Ja dak« og hans kollega i de århusianske sporvogne til at lave grin med århusiansk. Jeg har selv boet i Aarhus i 5 år, og jeg synes, det er meget morsomt, når man gør grin med århusiansk. Og tilsvarende synes jeg, at aarhusihistorier er rigtig sjove – jeg kan selv en hel del.

Så vi skal jo passe på, at vi ikke bliver som svenskerne, som pludselig laver om på Pippi Langstømpe, og som ud fra sådan en politisk korrekthed og en »vi må ikke støde nogen som helst«-tankegang kommer til at gøre livet fattigere. Det ville jeg også godt lige have sagt, samtidig med at jeg synes, at titlen »På røven i Nakskov« er både dum og stigmatiserende.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø til spørgeren.

Kl. 13:13

Kasper Roug (S):

Tak. Jeg er også rigtig glad for, at ministeren har en så klar holdning til en konkret titel. Men det her er mere af sådan principiel karakter. Der er jo partier, som bl.a. har fremsat ønske om, at der i en ny public service-aftale ikke skal være så mange engelsksprogede udsendelser. Så derfor håbede jeg bare på, at ministeren i hvert fald ville bevæge sig ind på, at det godt kunne komme på tale og godt kunne være et kriterie.

Men hvad mener ministeren? Hvad skal man sige til de indbyggere, der bor i landdistrikterne? Hvad skal man sige til de borgere, som føler sig så indigneret og hårdt ramt?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:14

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Vi skal sige til dem, at vi er ganske enige i, at den titel siger mere om Danmarks Radio, end den siger om Nakskov. Og nu, hvor vi er i gang, så blev jeg også chokeret over at læse i avisen, at man åbentbart bander ti gange mere i Danmarks Radios børne- og ungdomsudsendelser, end børn i almindelighed gør. Det er jo altså også sådan noget, som man kan bebrejde DR's ledelse og DR's programproduktioner.

Jeg vil bare frygtelig nødig lave regler om det, og det tror jeg altså at Socialdemokraternes medieordfører vil være enig med mig i.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø til spørgeren.

Kl. 13:15

Kasper Roug (S):

Tak. Men hvad er så ministerens holdning til, at det vil kunne skade sammenhængskraften i det her samfund lige pludselig at lave en voldsom opdeling i dem, der bor på landet, og dem, der bor i byerne? Der må ministeren da vel have en holdning til at der er en risiko for at sammenhængskraften som sagt lider skade.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:15

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Der siges jo ganske meget om københavnere og om København i denne tid, og jeg synes på en eller anden måde, at københavnerna-

shingen er blevet ret voldsom. Jeg synes også, det er blevet for voldsomt, når man begynder at stigmatisere københavnere. Og jeg tror, at ethvert samfund har sådan nogle tendenser til, at man nedgør de andre, og det skal vi alle sammen være på vagt over for. Jyder er lige så dumt som københavnere, men vi kan ikke gøre noget ved det ved hjælp af regler.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til udlændinge-, integrations- og boligministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Der er en begrundelse først.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 900 (omtrykt)

3) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvorfor indfører regeringen ikke en permanent og effektiv grænsekontrol nu, hvor asylbehandlingen kan foregå ved grænsen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:16

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet er som følger:

Hvorfor indfører regeringen ikke en permanent og effektiv grænsekontrol nu, hvor asylbehandlingen kan foregå ved grænsen?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:16

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Indførelse af permanent grænsekontrol kan jo lyde både nemt og også besnærende, men det er altså ikke så simpelt endda. De problemer, som vi står over for, er ikke problemer, som bliver løst, hvis Danmark lukker sig fra resten af Europa og fra vores nære naboer.

Danmark har igennem mange år draget fordel af den vækst, som den frie bevægelighed i både Norden, men jo også i resten af EU, har givet, og det har været med til at skabe både vækst og velstand, men også forståelse hen over landegrænser.

Derudover er det ganske enkelt ikke realistisk at gennemføre hele asylbehandlingen ved grænsen, uanset om vi har grænsekontrol eller ej. Danmark skal overholde sine internationale forpligtelser. Det har vi sagt fra regeringen, og vi er selvfølgelig forpligtet til at gennemføre en både saglig, men også en grundig asylsagsbehandling. Derudover vil asylansøgerne under alle omstændigheder have ret til at opholde sig i Danmark, indtil deres asylbehandling er afsluttet. Det gælder også, hvis der f.eks. er en klagesag, så har man den ret også.

Så vi er i stedet for nødt til at kaste os ind i de europæiske drøftelser, som foregår nu, for i sidste ende er der jo brug for at finde et samlet svar for Europa. Det vil nedbringe antallet af flygtninge og migranter til Europa, og det vil bidrage til at sikre, at der ikke er fordele ved netop at bevæge sig rundt i Europa. Det ved jeg er noget af det som også hr. Christian Langballe er meget optaget af – helt forståeligt. Det vil også medvirke til, at der kommer færre asylansøgere til Danmark.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø til spørgeren.

Kl. 13:18

Christian Langballe (DF):

Helt ærligt, minister, der er simpelt hen nogle grundlæggende ting i den her debat, som jeg ikke forstår. Den historiske erindring er jo kort. Men der var faktisk en gang, og det var i min barndom og ungdom, hvor der var grænsekontrol, hvor man foretog en grænsekontrol, og hvorfor foretager man en grænsekontrol? Det gør man for at beskytte danskerne. Og det er det, jeg ikke rigtig kan forstå i den her situation, hvor der er en folkevandring, der går mod Danmark. Det her scenarie og det, der sker nu, kommer til at sætte sine spor i generationer fremover for vores børn, vores børnebørn, vores efterkommere. Det kommer til at gå sådan de næste mange, mange år.

Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke tager beslutningen nu. Østrig har indført grænsekontrol, Makedonien har indført grænsekontrol, hvilket har betydet, at den såkaldte Balkanrute er blevet lukket. Det vil sige, at vi lader dem gøre arbejdet, som vi også burde gøre. Vi lader dem gøre arbejdet, og så kommer den samme sang om og om igen, at det her tilhører et europæisk forum. Sagen er jo bare, at det europæiske forum og den virkelighed er under kraftig forandring, og man har ikke gjort noget som helst, i hvert fald ikke tilstrækkeligt, for at væge for sig. Og der synes jeg bare, at i stedet for at man hele tiden tænker på, hvordan der er nogle, der ser på os for skellige steder fra, kræver det faktisk, at man overvejer det enkle: Hvad med danskerne? Er de tjent med den trafik, der foregår nu? Der kan komme 25.000 i år, det ved jeg er regeringens eget tal, plus familiesammenføringer, dvs. at vi kan være oppe på omkring 40.000 – 40.000 på et år! Og hvad så næste år, og hvad så næste år?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:21

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror sådan set, at hr. Christian Langballe er fuldstændig klar over mit synspunkt vedrørende antallet af asylansøgere til Danmark. Jeg ønsker at begrænse antallet af asylansøgere. Det er jo bl.a. derfor, at vi har gennemført, kan man sige, markante opstramninger i forhold til de opholdsvilkår, som vi tilbyder de folk, der kommer til Danmark. Og hvis man sammenligner os med landene omkring os, har det jo i hvert fald virket. Det viser bare, at opholdsvilkår betyder noget. Det er jo bl.a. også derfor, at Dansk Folkeparti var med i det arbejde i sin tid.

Men at tro, at man kan asylbehandle alle på grænsen, er simpelt hen forkert, for det kan man ikke. Så sent som i går sad vi i samråd, hvor hr. Christian Langballe sagde, at hr. Christian Langballe ikke var interesseret i en hurtigere asylbehandling, hr. Christian Langballe var interesseret i en ordentlig asylbehandling. Så det strider jo lidt imod hinanden.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:22

Christian Langballe (DF):

Altså, prøv lige at høre her: Der er to ting i det her. For det første om asylbehandlingen kan foregå ved grænsen. Kan den det? Ja, det kan den såmænd godt. Den kan foregå lige så godt på grænsen, som den kan foregåovre i Center Sandholm. Det er jo bare at lave nogle faciliteter, man kan bruge. Så det er meget enkelt.

Det andet er grænsekontrollen, og der synes jeg altså bare, at hvis ikke den her indvandring skal knække Europa og knække Danmark i fremtiden, så bliver man nødt til på et eller andet tidspunkt at tage

stilling til, hvad man egentlig vil med Danmark. Hvad mener man egentlig, at ens efterkommere fortjener? Jeg mener, at vi skal tage beslutningen nu for ikke at overlade den til vores efterkommere. Det synes jeg sådan set er rimeligt.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:22

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er jeg jo fuldstændig enig med hr. Christian Langballe i. Jeg mener bare ikke, at svaret ligger i en permanent grænsekontrol. Jeg mener, at svaret delvis ligger i, at vi gennemfører nogle opstramninger for – for nu at bruge hr. Christian Langballes egne ord – at væge for os, indtil der kommer en fælleseuropæisk løsning. Det mener jeg er det bedste. Og indtil da kan det jo godt være, at vi skal have grænsekontrol, og det har vi jo nu. Vi har en midlertidig grænsekontrol nu, og den er blevet forlænget ad flere omgange, nu indtil den 3. maj. Så tager vi stilling derfra. Vi er i en situation, hvor vi kan opskalere grænsekontrollen, det kan også være, at vi skulle fjerne grænsekontrollen, det kan vi bare ikke afgøre i dag. Men lige nu er fakta i hvert fald, at vi har grænsekontrol.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe, værsgo.

Kl. 13:23

Christian Langballe (DF):

Jeg sidder for at sige det ærligt altså bare med den umiddelbare fornemmelse, at den fælles løsning, som man hele tiden taler om, aldrig kommer. For der er så stor forskel i synet på det, bl.a. i Polen og Tjekkiet og andre lande, som virkelig vægger for sig. Jeg mener, vi som danske politikere har en pligt til at forsvare den nationalstat, som vi har et ansvar over for. Det er sådan set min eneste pointe.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:24

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg er også bekymret, og jeg mener også, at det har taget alt for lang tid. Jeg kan også være bekymret for, hvornår vi får det til at fungere optimalt, og om det kommer til at fungere optimalt i forhold til Europa. Det er jo derfor, at vi ikke har ventet, men tværtimod har gennemført markante opstramninger, opstramninger, som man endda også må sige har givet genlyd og stadig væk gør det rundtomkring i verden. Men det er opstramninger, som jeg står fuldt og helt bag, og som jeg mener var helt, helt nødvendige, og det er opstramninger, som vi heldigvis har gennemført sammen med bl.a. Dansk Folkeparti.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det til ministeren og til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til udlændinge-, integrations- og boligministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:25

Spm. nr. S 901 (omtrykt)

4) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF):

Når selve forudsætningen for Schengensamarbejdet om, at de ydre grænser skulle sikres, ikke er til stede, hvorfor tager regeringen så

ikke initiativ til, at Danmark træder ud af Schengensamarbejdet, og at der bliver indført permanent grænsekontrol?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:25

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Når selve forudsætningen for Schengensamarbejdet om, at de ydre grænser skulle sikres, ikke er til stede, hvorfor tager regeringen så ikke initiativ til, at Danmark træder ud af Schengensamarbejdet, og at der bliver indført en permanent grænsekontrol?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:25

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Den store tilstrømning af flygtninge og migranter, som vi har set i Europa, er jo en tilstrømning, der har sat Europa under et ekstraordinært pres, og det har udfordret både vores nationale, men også de internationale systemer. Så langt er jeg fuldstændig enig med hr. Christian Langballe.

I Danmark har det jo derfor bl.a. også været nødvendigt at tilpasse vores udlændingeregler med markante opstramninger, så det er langt mindre attraktivt at søge mod Danmark, og det har også været nødvendigt at indføre en midlertidig grænsekontrol. Presset på Europas ydre grænser er fortsat stort, og det risikerer også at stige markant, når vejret bliver bedre, og der er allerede tendenser til det. Men der findes ingen snupagsløsninger i en ekstraordinær situation som den, vi er i. Det er en fælles udfordring, som kræver indsats både på nationalt plan, men også på fælles europæisk plan.

Det er en forudsætning for et velfungerende asylsystem i Danmark, at Schengensamarbejdet rent faktisk fungerer. Danmark skal derfor efter min mening ikke bryde med Schengensamarbejdet på et tidspunkt, hvor vi netop insisterer på, at alle andre EU-lande skal respektere de samme regler. Vejen frem er derimod at sikre, at Schengensystemet bliver på sporet, og at der er en effektiv kontrol ved EU's ydre grænser, og det mener jeg at vi fortsat skal arbejde intenst og hårdt på. Det vil netop nedbringe antallet af flygtninge og migranter i Europa, og det vil også bidrage til at sikre, at der ikke er fordele ved at bevæge sig rundt i Europa, og det vil jo i sidste ende også medvirke til, at der kommer færre asylansøgere til Danmark.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:27

Christian Langballe (DF):

Jeg kan sådan set lige så godt sige, at jeg egentlig altid har været tilhænger af et europæisk samarbejde, men det, der afgør sagen, er jo selve præmisserne for samarbejdet, og jeg vil mene, at det europæiske samarbejde ville have stået sig langt, langt bedre, hvis det havde været et samarbejde mellem frie, suveræne nationalstater. Det, vi ser nu, er, at unionstanken er ved at kollapse, fordi man har trukket magten ud af nationalstaterne, sådan at de faktisk ikke kan beskytte sig selv, og placeret den centralt nede i Unionen og dermed skabt et totalt dysfunktionelt system. Det er det, vi står med nu. Så kan ministeren jo godt stå her og sige, at man venter på, at de her ydre grænser bliver sikret. Men det er altså mere realistisk, at vi får en permanent grænsekontrol, der virkelig er effektiv, nede ved grænsen, end at det system med hensyn til Schengensamarbejdet og sikringen af

de ydre grænser kommer til at fungere, sådan som det er lige i øjeblikket.

Derfor siger jeg bare, at når selve forudsætningerne for Schengensamarbejdet ikke er til stede, nemlig at de ydre grænser bliver sikret, så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvad den aftale er værd, og derfor kan jeg heller ikke forstå, at man så ikke siger, at man indfører permanent grænsekontrol. Når forudsætningerne for en aftale ikke er til stede, er det intet værd, og der synes jeg jo bare, at både regeringen, men også de der supereuropæere, træder vande i forhold til et system, der ikke virker.

Hvornår kommer man dog til den erkendelse, at det eneste, der virker nu og her, er permanent grænsekontrol ved Danmarks grænse?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:29

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg er jo enig med hr. Christian Langballe i mange ting, og jeg er også enig med Dansk Folkeparti i mange ting, men der er også ting, der skiller, og det er bl.a. vores syn på Europa. Jeg må sige, at jeg er stor tilhænger af, at vi har en fri bevægelighed i Europa, men jeg er også kritisk i den situation, vi står over for nu, fordi man jo kan se, at det ydre værn, altså de ydre grænser, ikke fungerer, og i det tilfælde er det nødvendigt. Og for mig at se er det af nødvendighed og ikke af lyst, at vi har indført en midlertidig grænsekontrol. Men som jeg ser det lige nu, er det nødvendigt at indføre en midlertidig grænsekontrol, og vi har jo gjort det på en måde, så vi netop enten kan skalere op, hvis det bliver nødvendigt, eller vi selvfølgelig igen kan fjerne den. Det mener jeg sådan set stiller os i en ganske god situation, i og med at vi kan indføre den form for grænsekontrol, der passer til den situation, som vi er i, og situationen kan hurtigt forandre sig.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:30

Christian Langballe (DF):

Jeg mener, at danske politikere, men også politikere rundtomkring i Europa og politikere i EU og hele det system dér, simpelt hen svigter deres befolkninger lige i øjeblikket i en grad, som er oprørende. Det mener jeg virkelig.

Jeg synes, at når selve præmissen og forudsætningen for et Schengensamarbejde, man har skruet sammen af nogle meget idealistiske grunde, ikke fungerer, og når den frie bevægelighed nu er blevet en fri bevægelighed ind i Europa, så må jeg sige, at jeg simpelt hen ikke kan forstå, hvorfor man så ikke siger: Når forudsætningerne ikke er i orden, indfører vi grænsekontrol, permanent grænsekontrol.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:31

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Lad mig først og fremmest understrege, at jeg slet ikke er i tvivl om, at hr. Christian Langballe mener hvert et ord af det, der bliver sagt her. Jeg ved, at det er hjerteblod, og at det har det været i meget lang tid for hr. Christian Langballe.

Når det er sagt, er der bare også nogle ting, jeg er uenig i, og det er bl.a. omkring den frie bevægelighed i Europa. Men jeg er enig i,

at i den situation, vi er nu, er det nødvendigt, at der er grænsekontrol, og derfor har vi indført grænsekontrol.

Kl. 13:33

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:33

Kl. 13:31

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg synes bare, det er utroligt, at man henviser til internationale forpligtelser og til EU, og så laver Østrig en permanent grænsekontrol, der virker, og lukker Balkan-ruten. Jeg mener simpelt hen, at det her er et spørgsmål om et stykke virkelighedserkendelse, for jeg synes det er en abstrakt utopi, man bevæger sig rundt i lige i øjeblikket, i stedet for at se virkeligheden i øjnene og så tage vare på de enkelte nationalstater i Europa og deres befolkninger.

Altså, jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man bliver ved med at udskyde den beslutning, som skal tages på et eller andet tidspunkt og vil blive taget på et eller andet tidspunkt. Hvorfor dog ud-sætte den?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:32

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Jamen vi har jo indført grænsekontrol nu, og, ja, det er en midlertidig grænsekontrol, men det er en form for grænsekontrol, der gør, at vi kan skalere op, hvis det er nødvendigt. Og jeg ønsker ikke permanent grænsekontrol.

Jeg synes, at den frie bevægelighed er en stor gevinst, og at den har været det for Danmark. Det tror jeg da også er åbenlyst, hvis man kigger på det, både med hensyn til vækst og velstand og udvikling, men også i forhold til forståelse af kultur hen over grænserne. Men i den situation, vi er i nu, er grænsekontrol nødvendig, og derfor er den også indført.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren af fru Marie Krarup.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 915

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marie Krarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Det Islamiske Trossamfund i København, som var en af de otte moskeer, som blev portrætteret i TV 2's »Moskeerne bag sløret«, efterfølgende har fået tilladelse til en ændring af lokalplanen, af bl.a. ministerens eget parti, til at opføre en ny og større moské?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for en oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:33

Marie Krarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Det Islamiske Trossamfund i København, som var en af de otte moskeer, som blev portrætteret i TV 2's Moskeerne bag sløret, efterfølgende har fået tilladelse til en ændring af lokalplanen, af bl.a. ministerens eget parti, til at opføre en ny og større moské?

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Selv om det jo helt sikkert er spørgeren bekendt, vil jeg dog alligevel indlede med at bemærke, at opførelse af en moské jo reguleres gennem plan- og bygningslovgivningen, og at det dermed ikke er noget, der ligger under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets ressort.

Konkret er det jo, som der også peges på, kommunen, som har planlovsmyndigheden. Selve den bygnings- og planlægningsmæssige godkendelse af moskeer er dermed et kommunalt anliggende og ikke noget, der har med mit område at gøre.

Når det så er sagt, er det jo sådan, at når det kommer til Islamisk Trossamfund, er der ingen som helst tvivl om, hvad min holdning er. Jeg mener ganske enkelt ikke, at deres forkærlighed for udenlandske imamer med fuldstændig absurde holdninger og forsøg på også at true debattører til tavshed med sagsanlæg er foreneligt med hverken mit eller regeringens værdisæt, eller det værdisæt, som Danmark er bygget på. Det mener jeg ganske enkelt ikke, og det mener jeg også er spørgeren bekendt.

Det er jo bl.a. også derfor, at vi fra regeringens side har nedsat en arbejdsgruppe, som alle Folketingets partier i første omgang er indbudt til, og hvor der netop skal kigges på, hvad vi kan gøre ved det her, og hvordan vi kan sørge for at få gjort op med de moskeer, imamer og talspersoner, der er rundtomkring og forsøger at undergrave det fundament af frihedsrettigheder og det værdisæt, som Danmark har.

Der ved jeg jo, at Dansk Folkeparti vil bidrage meget positivt i det arbejde.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Marie Krarup.

Kl. 13:35

Marie Krarup (DF):

Det er der jo ingen tvivl om. Men når jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi hele Danmark har været meget, meget oprevet over de oplysninger om aktiviteter af moskeer, som TV 2's dokumentar jo bragte. Jeg og det øvrige Dansk Folkeparti er meget bekymret for, hvad der kan ske ved at give islam en endnu mere fremtrædende plads i Danmark, og det vil jo være tilfældet, hvis man får bygget en meget stor og flot moské i København. Moskeer har jo vist sig at være arnesteder for kvindeundertrykkelse, radikaliserende og opfordringer til at lade være med at integrere sig i det danske samfund.

Men det, der nok bekymrer mig allermost, er, at et parti, som er regeringsbærende, og som på mange måder har ytret sig meget kritisk over for radikaliserende, også over for radikaliserende moskeer, nu støtter, at der bliver bygget en prangende stormoské i København, endda af en islamisk forening, der har fremstået meget lidt rosværdigt i den omtalte tv-dokumentar. Jeg havde forventet, at Venstre ville tale imod projektet og stemme nej i Borgerrepræsentationen, men det er ikke sket. Betyder det, at partiet siger en ting, men gør noget andet? Eller betyder det, at Venstre ikke længere er bekymret for udviklingen?

I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at man skal lade være med at promovere islam i den radikale form, fordi vi har så mange eksempler på, at det har ført til radikaliserende og vold. Derfor er vi meget skuffede over den beslutning, der er truffet af ministerens parti, især fordi ministeren jo selv har været meget ude med nogle meget kritiske kommentarer over for moskeer og radikal islam, som og-

så kommer frem nu, men det er måske bare noget, man siger. Det er måske en holdning, som ministeren står alene med i sit parti.

Kl. 13:40

Så vil ministeren ikke gøre det helt klart for mig, hvad Venstres holdning til bygning af stormoskeer i Danmark i virkeligheden er, især når de altså opføres af radikale organisationer?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:37

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Min holdning er meget klar, og jeg er meget kritisk over for bl.a. Islamisk Trossamfund. Det har jeg været meget længe. Jeg har taget debatten med dem igennem flere år. Og derfor er jeg desværre heller ikke overrasket over de ting, som vi så i TV 2's såkaldte afsløringer; jeg er simpelt hen ikke overrasket. Og det er nøjagtig det samme, som vi har kunnet se i andre lande, altså der har jo været afdækket lignende forhold i bl.a. England, men også i Tyskland. Derfor forstår jeg heller ikke helt den venstrefløj, som vi nu ser der er helt oprevet over det her og dybt, dybt forundret. Det er der ingen grund til, hvis man har fulgt med.

Men du får ikke mig til at kritisere mine partifæller i Borgerrepræsentationen. Jeg kan have min egen holdning til det her, og jeg kan sige, at jeg er meget kritisk over for Islamisk Trossamfund, over for de radikale miljøer, som også fru Marie Krarup henviser til. Men selve det, at nogle af mine partifæller har sagt ja til et moskébyggeri i Borgerrepræsentationen, vil jeg altså ikke forholde mig til. Jeg kan have en holdning til det, og det har jeg.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Man tiltaler ikke medlemmerne direkte.
Værsgo, fru Marie Krarup.

Kl. 13:39

Marie Krarup (DF):

Tak. Altså, jeg er heller ikke overrasket. Jeg synes også, at det er forventeligt, at det er den slags holdninger, man ser. Men jeg er ikke minister, jeg sidder ikke i et regeringsbærende parti. Jeg forstår ikke, hvordan Venstre kan have så mange forskellige holdninger til det her. Hvad er Venstres holdning egentlig? Hvis det er sådan, at ministeren står helt alene i sit parti, vil jeg invitere ministeren over i Dansk Folkeparti, for der har vi den holdning, at man skal gøre noget for at forhindre opførelse af rabiate moskeer. Så kan det være, at ministeren kan få noget igennem.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Altså, jeg kan lige så godt indrømme, at det ikke er første gang, jeg har fået den invitation. Det er dog første gang, at jeg har fået den invitation fra fru Marie Krarup. Men det bliver altså et venligt afslag, fordi der også er ting, der skiller Dansk Folkeparti og de holdninger, som jeg står med, og det er bl.a. hele diskussionen omkring den fri bevægelighed i Europa, som vi lige før hørte om her i Folketingssalen. Men holdningen er klar. Den er selvfølgelig, at vi skal gøre op med de miljøer, hvis værdisæt efter min mening simpelt hen ikke er foreneligt med det danske værdisæt.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:40

Marie Krarup (DF):

Det er vi jo fuldstændig enige om. Jeg mener bare, at ministeren og ministerens parti har mulighed for at gøre noget ved det, og så bruger man ikke den mulighed. Det synes jeg er meget, meget betænkeligt. Jeg synes også, at det er betænkeligt, at der kommer så mange holdninger fra et regeringsbærende parti. Nu er jeg altså godt klar over, at de, der sidder i Borgerrepræsentationen, jo ikke er medlemmer af regeringen, men de udtrykker en holdning, som altså er modsat den, som en indflydelsesrig minister med høj cigarføring og medieomtale fremfører. Det må være svært at leve med. Så jeg er stadig i tvivl om, hvad det er, der egentlig er Venstres holdning på det område, og det er jeg ked af, når jeg nu er medlem af et støtteparti for regeringen.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:41

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg er glad for, at fru Marie Krarup ikke er i tvivl om, hvad min holdning er. Men når det er sagt, er jeg bare ikke den type politiker, der kritiserer sine partifæller, om end det er i Borgerrepræsentationen eller andre kommuner eller regioner. Sådan er jeg simpelt hen ikke skruet sammen.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren af fru Marie Krarup.

Kl. 13:41

Spm. nr. S 916

6) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marie Krarup (DF):

Påtænker ministeren at tage politiske skridt for at sikre, at forskellige kommuner ikke giver dispensationer til tvivlsomme moskeer, i modstrid med ministerens holdninger om at jævne moskeer som Grimhøj med jorden, hvis det altså var muligt i forhold til grundloven?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:41

Marie Krarup (DF):

Påtænker ministeren at tage politiske skridt for at sikre, at forskellige kommuner ikke giver dispensationer til tvivlsomme moskeer, i modstrid med ministerens holdninger om at jævne moskeer som Grimhøj med jorden, hvis det altså var muligt i forhold til grundloven?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:42

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener rent faktisk, at vi er ved at tage nogle meget vigtige politiske skridt for netop at gøre op med de formørkede kræfter og miljøer, som vi ser. Det er rigtigt, at det ikke er i form af ændringerne i

planloven, men på andre områder, som jeg mener er nøjagtig lige så vigtige.

Som jeg også var inde på lige før i min besvarelse af det tidligere spørgsmål, er jeg meget tilfreds med, at regeringen bl.a. med kirkeministeren for bordenden vil se på, hvordan vi kan sætte ind over for og imod de religiøse forkyndere, som forsøger at undergrave de værdier og det værdisæt, som Danmark er bygget på. Det er jo netop et arbejde, som vi også talte om før, som Dansk Folkeparti som bekendt tager stor del i og ansvar for.

Vi skal bl.a. se på mulighederne for at fratage religiøse forkyndere den offentlige anerkendelse. Vi skal kigge på, hvordan vi kan forhindre, at hadprædikanter rejser ind i Danmark, hvordan vi kan smide dem ud af landet igen, men også en række andre problemstillinger, som jo bl.a. Dansk Folkeparti har rejst, og jeg mener, at det er helt nødvendigt, fordi holdningerne jo ikke kun ligger i murstenene. Jeg er med på, at det er med til at danne rammen, men holdningerne er jo inde i bygningerne og inde i de mennesker, der nu udgyder det her had over for det danske samfund.

Ud over den helt konkrete indsats over for imamerne arbejder vi i regeringen også meget målrettet med en række andre initiativer, netop over for f.eks. parallelsamfund, for at få gjort op med dem, og for mit eget vedkommende handler det bl.a. også om at forebygge radikaliserings. Derfor har jeg også netop nu besluttet at få kortlagt kommunernes indsats på det her område, fordi der er rigtig mange, der gør rigtig meget, men vi ved ikke helt, hvad hinanden gør, og vi ved reelt heller ikke helt, hvad der virker. Så jeg tror, at man skal gå ret systematisk til værks, også når det handler om radikaliserings.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:44

Marie Krarup (DF):

Tak for svaret. Jeg stiller jo det her spørgsmål som en opfølgning på det forrige, altså for at finde ud af, hvad ministeren og ministerens regering og parti har af ideer til, hvad man kan gøre for at undgå, at der opføres moskeer af rabiate organisationer og trossamfund.

Vi mener jo i Dansk Folkeparti, at det er en god idé at begrænse udbredelsen af radikal islam mest muligt, herunder især forsøge at begrænse opførelsen af moskeer for sådan nogle rabiate organisationer, fordi moskeer jo fungerer som en central for udbredelse af og undervisning af de holdninger, som organisationen har. Det kan være en meget stærk hæmsko for integration.

Vi kan se, at man har taget konsekvensen af det i Aarhus. Der har man skiftet mening i byrådet angående salg af en grund til at bygge en moské på. Så der har man faktisk virkelig gjort noget. Jeg er glad for at høre alle ministerens ideer til, hvad man kan gøre for at hindre rabiat islams udbredelse. Men jeg kunne godt tænke mig at høre noget mere konkret om det, jeg spørger til, nemlig opførelse af moskeer. Hvordan kan man bruge den danske lovgivning – det kunne være planloven samt lokalplaner – til i praksis at forbedre integrationen og forhindre opførelse af moskeer, som man ved vil virke for en antidansk og ikkeintegrerende ideologi?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:45

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er jo bl.a. det, man har gjort i Aarhus. Der har man jo netop taget et skridt. Man må sige, at man jo så der har nogle lokalpolitikere, som har valgt at gå hårdt til værks, og det kan jeg jo sådan set kun bakke op om. Og så vil fru Marie Krarup naturligvis spørge: Hvorfor

gør man så ikke det i København? Det regner jeg med vil blive det næste spørgsmål. Men det er jo sådan, at der er lokalt selvstyre, og dermed er det de kommunalpolitikere, der nu er valgt – ellers må man jo vælge nogle andre til det – der beslutter ting i den pågældende kommune. Som det er nu, er det ikke noget, vi bestemmer fra Folketingets side.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:46

Marie Krarup (DF):

Det er jo rigtigt, at vi ikke umiddelbart bestemmer det fra Folketingets side, men vi kan jo lave lovgivning, som gør dette arbejde nemmere eller muligt i det hele taget, sådan som der jo også allerede lige nu foregår lovforberedende arbejde for at forhindre, at kræfter, der ikke vil integrationen, får frit spil. Det er derfor, jeg mener, at man bør kunne finde områder også inden for planloven, hvor man vil kunne indføre disse muligheder, så det bliver nemmere at forhindre, at der opføres stormoskeer, som vi ser bliver en rede for udbredelse af rabiat islam.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:47

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det vil jeg ikke afvise at man kan, men jeg er ganske enkelt ikke ekspert på planlovsområdet. Men det ville jo være en drøftelse, som fru Marie Krarup kunne rejse over for erhvervs- og vækstministeren, som netop har det område.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:47

Marie Krarup (DF):

Tak for svaret. Det vil jeg selvfølgelig overveje at gøre. Så vil jeg afslutte spørgsmålet med en opfordring til ministeren om at udbrede sin stærke holdning til de her spørgsmål i sit parti, sådan at man får hele organisationen med, også dem, der sidder ude i kommunerne, især dem, der sidder i Københavns Borgerrepræsentation, til at trække på den hammel, som vi i Dansk Folkeparti trækker på, hvor vi simpelt hen ønsker at gøre det vanskeligt at udbrede en antidansk og rabiat ideologi, der modvirker integration.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:48

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er selvfølgelig en venlig opfordring, og jeg tror nu nok også, at jeg med sindsro kan sige, at jeg allerede har gjort det – når jeg nu kigger lidt tilbage på den debat, der har været i Venstre igennem de seneste par år.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Kasper Roug, Socialdemokratiet.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 928 (omtrykt)

7) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Tilde Bork (DF):

Hvad mener ministeren om, at man som tyvebande fra Østeuropa ubesværet kan komme ind i Danmark grundet aftalerne i EU, men at man ikke risikerer at blive opdaget med varebilen fuld af tyvkoster ved udkørsel af Danmark, da grænsekontrollen ikke er etableret for dem, der forlader landet, og har ministeren til hensigt at ændre dette? (Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 13:48

Spm. nr. S 913

8) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilken holdning har ministeren til, at politiet bliver bistået af forsvaret med at løse opgaven ved grænserne, så politiet kan opretholde deres daglige beredskab og de borgernære servicen igen kan blive opprioriteret?

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 13:48

Spm. nr. S 917

9) Til justitsministeren af:

Kasper Roug (S):

Hvad er ministerens holdning til, at borgere, der bl.a. af Lolland Kommune har fået betalt undervisningen til et erhvervskørekort, risikerer at skulle starte undervisningen forfra, fordi sagsbehandlingen ved Administrativt Center Øst i forbindelse med udstedelse af kørekortet er så lang, at undervisningen bliver forældet, inden borgerne får deres erhvervskørekort?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er først en oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:48

Kasper Roug (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at borgere, der bl.a. af Lolland Kommune har fået betalt undervisningen til et erhvervskørekort, risikerer at skulle starte undervisningen forfra, fordi sagsbehandlingen ved Administrativt Center Øst i forbindelse med udstedelse af kørekortet er så lang, at undervisningen bliver forældet, inden borgerne får deres erhvervskørekort?

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:49

Justitsministeren (Søren Pind):

For så vidt angår regler om og spørgsmål vedrørende undervisning til erhvervskørekort, må jeg henvise spørgeren til transport- og bygningsministeren, som er ressortminister for kørekortområdet.

I forhold til politiets sagsbehandlingstid i forbindelse med behandling af konkrete kørekortsager er jeg opmærksom på, at der har været en sagsophobning ved Administrativt Center Øst og Administrativt Center Vest, og at dette har medført en øget sagsbehandlingstid. Uanset hvilken type kørekortsag, der er tale om, er det selv sagt min holdning, at sagsbehandlingstiden bør være så kort som muligt.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 312 fra Folketingets transport- og bygningsudvalg, har Rigspolitiet også meget stort fokus på at nedbringe sagsbehandlingstiden i de administrative centre. Rigspolitiet har således iværksat en række tiltag, der skal nedbringe sagsbehandlingstiden, ligesom der er tilført begge centre ekstra ressourcer her i 2016.

Rigspolitiet har desuden oplyst, at Administrativt Center Øst har nedbragt antallet af verserende sager med ca. 2.500 sager i perioden fra 1. januar til og med februar 2016. Tilsvarende har Administrativt Center Vest i samme periode nedbragt antallet af verserende sager med ca. 2.800.

Reglerne på kørekortområdet henhører som sagt under transport- og bygningsministeren, men jeg er bekendt med, at der også under denne ministers ressort er iværksat en række initiativer, der kan forinkle og smidiggøre sagsbehandlingen i kørekortsager. Myndighederne har således iværksat en række initiativer med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiden i forhold til kørekortsager.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kasper Roug, værsgo.

Kl. 13:50

Kasper Roug (S):

Mange tak for svaret. Der har jo tidligere været personer, der har fortalt os her i Folketingssalen, at der manglede at blive ansat de rette personer i administrationscenteret. Og der er jeg selvfølgelig glad for at høre, at der allerede nu er indført nogle tiltag, og at ministeren også er bekendt med, at der selvfølgelig er nogle problemer i det her.

For det er jo en dum situation at sidde i, når man gerne vil ud på arbejdsmarkedet. Man har de rette kompetencer, og man har fået den rette uddannelse, og lige pludselig står man så i en situation, hvor sagsbehandlingstiden er længere end 7 måneder, og dermed bliver ens erhvervskørekortsag forældet. Og det betyder jo sådan set, at man skal starte forfra.

Det virker jo totalt molboagtigt, at der på den måde er skabt en situation, hvor der er postet en masse ressourcer i nogle mennesker, som gerne vil ud at arbejde, men som ikke rigtig kommer videre, fordi vi har et problem med ressourcer til Administrativt Center Øst og Administrativt Center Vest.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg har fuld forståelse for, at medlemmet rejser problemstillingen.

Det er jo en lidt kedelig sag at skulle stå og sige, at selve reglerne om kørekorterhvervelse henhører under en anden minister. Det, jeg kan sige, er, at der i forhold til sagsbehandlingstiden og i relation til politiet er taget fat om problemstillingen; der er tilført ressourcer, og der er sket de ansættelser, som spørgeren også har omtalt.

Så jeg synes, det er helt berettiget, at spørgsmålet bliver rejst, og jeg håber så, at de tiltag, som er gjort, kan afhjælpe problemet.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:52

Kasper Roug (S):

Tak for det. Er der så nogen tidshorisont på det? Er der nogen tidshorisont for, hvor lang tid vi så kan forvente at der går, før sagsbehandlingstiden kommer langt nok ned til, at Dansk Kørelærer-Union ikke får flere sager på bordet?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Justitsministeren (Søren Pind):

Som jeg startede med at sige med hensyn til det der med en rimelig sagsbehandlingstid, har jeg det sådan, at i en konkret kørekortsag skal sagsbehandlingstiden være så kort som overhovedet muligt. Det, som så er udfordringen i forhold til kørekortsager, er, at de er meget forskellige med hensyn til kompleksitet og forløb. Der er sager, som kan færdigbehandles inden for ganske få dage – det tror jeg at jeg nævnte – og så er der sager, hvor man må afvente, at borgeren f.eks. gennemfører en vejledende helbredsmæssig køretest eller indhenter speciallægeerklæringer med henblik på at få fornyet forelæggelse for Sundhedsstyrelsen.

Så altså, selve sagsbehandlingstiden for den enkelte kørekortsag afhænger jo af både sagens karakter og det antal sagsskridt, der skal foretages i den enkelte sag. I kørekortsager, hvor der skal foretages mange sagsskridt, vil det jo desværre selvsagt have en afsmittende effekt på sagsbehandlingstiden. Så en meget konkret sagsbehandlingstid på alle sager kan jeg ikke fremkomme med, men jeg kan sige, at der er tilført ressourcer og ansættelser for at få nedbragt sagsbehandlingstiden.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:53

Kasper Roug (S):

Det er klart. Jeg har jo forståelse for, at man ikke bare sådan her kan give løfter til højre og til venstre, den er jeg helt med på, men målsætningen må jo et eller andet sted være, at sagsbehandlingstiden kommer ned på, hvad den var tidligere, inden man lagde de her 12 forskellige administrationscentre sammen fra som sagt 12 til 2. Derfor er der jo ikke noget – hvad skal man sige? – odiøst i, at mange af sagerne er komplekse. Det var de jo også førhen, men som sagt håber jeg da bare på, at man hurtigst muligt vil nedbringe sagsbehandlingstiden i forhold til, hvad den var før sammenlægningen til Administrativt Center Øst og Administrativt Center Vest.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:54

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg kan i hvert fald garantere, at vores formål med de indsatser, som er ydet, er at få sagsbehandlingstiden kraftigt ned, og det gør vi alt hvad vi kan for.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren. Det er af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:55

Spm. nr. S 924

10) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Bekymrer det ministeren, at de kriminelle i Nordjylland åbenbart ser ud til at have frit spil, og at borgerne tilsyneladende oplever en afmagt over det manglende politi?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg skal læse spørgsmålet op:

Bekymrer det ministeren, at de kriminelle i Nordjylland åbenbart ser ud til at have frit spil, og at borgerne tilsyneladende oplever en afmagt over det manglende politi?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:55

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg må gå ud fra, al den stund at jeg også har besvaret en række af spørgerens spørgsmål før, at det har sin baggrund i de prioriteringer, som politiet i den senere tid har været nødt til at foretage over hele landet på grund af den vanskelige situation, der er, herunder i Nordjylland.

Jeg kan imidlertid ikke genkende billedet, som spørgeren tegner af situationen i Nordjylland. Jeg anerkender fuldt ud, at dansk politi er presset, og at dansk politi er nødt til at prioritere indsatsen, men det er ikke rigtigt, når spørgeren får det til at lyde, som om politiet har trukket sig ud af Nordjylland. Jeg diskuterer meget gerne politiets indsats med spørgeren, men jeg vil nu opfordre til, at det sker på et nogenlunde sagligt grundlag.

I forhold til spørgsmålet om prioriteringer er der som bekendt trukket store vekslers på dansk politi siden terrorangrebet i København og indførelsen af den midlertidige grænsekontrol. Det er klart, at når der bruges så meget mandskab til grænsekontrol og bevogtning, som det har været tilfældet, så vil alle politikredse blive berørt, også Nordjyllands Politi. Det kan desværre ikke være anderledes.

Hvordan prioriteringen internt i politikredsene herefter skal ske, bør bero på en lokal politifaglig vurdering, som skal tage hensyn til særlige lokale udfordringer og de prioriteter, vi politisk har fastlagt i den flerårsaftale, som vi også har indgået sammen med Socialdemokraterne. Det gælder f.eks. indsatsen mod indbrudskriminalitet, der jo også har medført en række omrokeringer i Nordjylland, og rockerbande-miljøet. Den vurdering er jeg tryk ved at politiet foretager, og jeg er overbevist om, at politiet gør, hvad der er muligt for at fordele belastningen mellem politikredsene på en fair og fornuftig måde, og at politiet fortsat prioriterer bekæmpelsen af den borgernære kriminalitet.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:57

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til justitsministeren. Det er rigtig positivt, når ministeren stiller op her i spørgetiden. Der har jo tidligere været problemer med at få ministeren frem. Så jeg er glad for, at ministeren stiller sig til rådighed.

Jeg kan bekræfte, at også vi fra socialdemokratisk side ønsker, at det her skal belyses på et sagligt grundlag. Jeg mener faktisk, at der er belæg for nogle af de ting, jeg skriver i mit spørgsmål, nemlig at der er en generel oplevelse i det nordjyske af, at man ikke kan få den hjælp, man skal have. Selvfølgelig er det ikke sådan, at der slet ikke er politi stede – det har jeg heller ikke påstået – men mange nordjyder har den oplevelse, at når de ringer til politiet, har de ikke tid til at tage hånd om deres sager.

Jeg brugte min mandag på at besøge Hjørrings borgmester, Arne Boelt, som kunne fortælle den ene historie efter den anden om borgere i hans kommune, som i frustration og afmagt har henvendt sig

til ham og fortalt historier om, hvordan de ikke har kunnet få fat i politiet, når der har været tale om trusler på liv og helbred, og om folk, der har været udsat for at skulle betale dummebøder. De har henvendt sig til politiet, og politiet har ikke haft tid til at håndtere det. Der er eksempler på, at folk har følt sig truet konkret af voldelige typer, og når de så har ringet efter politiet, har der ikke kunnet komme hjælp.

Noget af det, borgmesteren også gav udtryk for, er det, der finder sted på Hirtshals Havn, hvor man jo oplever, at der i øjeblikket er ret stort pres på sikkerhedskontrollen i forbindelse med færgerne til bl.a. Island, og hvor der er flygtninge, som der skjuler sig under akslerne på lastbilerne simpelt hen for at komme til Island og videre til USA. Der skulle have været 16 tilfælde her sidste år, hvor man har pågrebet personer. Her står det her personale alene med de her desperate flygtninge, og det er ikke til at få fat i politiet. Det er sådan nogle ting, der gør, at vi fra socialdemokratisk side bliver bekymret.

Vi står selvfølgelig ved flerårsaftalen, og vi er med på, at der er opgaver, der skal prioriteres, men vi er bekymret over, at Nordjyllands Politi har været så hårdt spændt for, og vi er bekymret over, at folk oplever sådan noget, som jeg beskriver her.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:59

Justitsministeren (Søren Pind):

Der er ikke nogen tvivl om, at det her er en udfordrende tid for dansk politi. Jeg var selv i Nordjylland forleden dag, bl.a. i Brønderslev, og hørte på nærmeste hold om nogle af de udfordringer, der er. Jeg var ude at køre med Københavns Politi forleden dag, som jo nu er efterladt i en situation, hvor alt jysk mandskab og fynsk mandskab er sendt tilbage igen, hjem til både Jylland og Fyn, og hvor Københavns Politi nu alene på den sjællandske side sammen med Sjælland skal varetage bl.a. bevogtningsopgaver og lignende. Så der er tryk på de forskellige steder i landet.

Der må man jo sige, at dansk politi ikke var forberedt på den situation, der opstod i forbindelse med februarangrebet i København. Det har vi så prøvet at rette op på med et bredt forlig mellem en række af Folketingets partier. Men det er altså ikke sådan, at Nordjyllands Politi er forfordelt i forhold til andre politikredse, tværtimod. Pr. 1. april er en del politifolk sådan set kommet tilbage igen. Det er jo også derfor, vi har den her svære diskussion, som er i offentligheden nu, om bl.a. at anvende andre ressourcer.

Jeg er mig meget bevidst, at der i Nordjylland og andre steder i landet er en svær situation, og vi gør alt, hvad vi kan, og inden for en ganske kort tidsramme vil Folketingets partier, dem, som deltager i politiforliget, blive indkaldt til et møde, hvor vi vil prøve på at komme med nogle alternative muligheder.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:00

Rasmus Prehn (S):

Jeg anerkender, at det politiske pres, der har været igennem de seneste måneder, rent faktisk har hjulpet, så justitsministeren også har ændret nogle ting, og at der nu er blevet lavet om på prioriteringerne. Det er positivt.

Jeg skal bare høre: Er det sådan, at ministeren finder det acceptabelt, at folk, der føler sig truet på liv og helbred af kriminelle, kan henvende sig til politiet og så få at vide, at det er der ikke tid til at prioritere? Og er det sådan, at ministeren finder det rimeligt, at fær-

geselskabernes personale alene skal håndtere desperate flygtninge ved grænsen ved Hirtshals Havn?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Søren Pind):

Altså, jeg har meget respekt for hr. Rasmus Prehns ihærdige indsats, men jeg vil nu ikke sige, at årsagen til, at der blev truffet en politifaglig beslutning om at overgive bevogtning til Sjællandssiden, var politisk pres. Det skyldtes en politifaglig vurdering om, at nok er nok, og at nu måtte man fordele byrderne på en anden måde.

I forhold til folks følelser vil jeg gerne sige, at jeg har dyb empati med folk, der føler sig forulempet, men det er jo ikke sådan, at jeg som justitsminister bare kan sige, at så løser vi det med et knips, når jeg har overtaget en situation, hvor Danmark har været udsat for et terrorangreb, og hvor der er pres på grænsen.

Til det vil jeg sige, at vi prøver – i øvrigt i fællesskab – at gøre alt det, vi overhovedet kan, for at afhjælpe situationen, men sagen er, at det kommer til at kræve noget hjælp. Synes jeg så i øvrigt, at det er acceptabelt ...

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak! (*Justitsministeren* (Søren Pind): Javel.) Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:02

Rasmus Prehn (S):

Ja, vi er jo desværre lidt klemmt på tiden, men tak for besvarelsen fra ministerens side. Jeg anerkender også den indsats, der er blevet gjort, for at rette op på tingene. Men i de to konkrete situationer, altså at man bliver truet f.eks. med kniv eller med andet, fordi man skylder penge, og at man så ikke kan få hjælp af politiet, og med hensyn til grænsekontrollen ved Hirtshals Havn, er det ikke sådan, at man skal kunne regne med politiet?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og jeg skal lige sige, at både spørgeren og ministeren i den her omgang faktisk har overtrådt taletiden ret meget – så jeg bliver nødt til at være lidt striks.

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Søren Pind):

Jamen jeg beklager, jeg holder mig meget gerne til anvisningerne. Jamen, altså, jeg vil jo ikke gå ind i de konkrete sager. Det, jeg kan sige, er, at der er tryk på over hele linjen for nærværende, og jeg kan godt forstå, at lokale folketingsmedlemmer rejser det, for det er sådan set rimeligt nok. Det, jeg kan garantere, er, at vi gør os en kolossal umage for at komme de her ting til livs. Og synes jeg, at – havde jeg nær sagt – kriminelle handlinger etc. er acceptable? Nej, det synes jeg jo så selvsagt ikke. Jeg synes, at enhver kriminel handling er en forkert handling og bør imødegås.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 927

11) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Finder ministeren det rimeligt, at en organisation som Hizb ut-Tahrir lovligt kan operere i Danmark med den dagsorden, de arbejder efter, og har ministeren til hensigt at kræve organisationen forbudt, eventuelt med en lovændring?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:03

Peter Kofod Poulsen (DF):

Finder ministeren det rimeligt, at en organisation som Hizb ut-Tahrir lovligt kan operere i Danmark med den dagsorden, de arbejder efter, og har ministeren til hensigt at kræve organisationen forbudt, eventuelt med en lovændring?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen tager kraftig afstand fra Hizb ut-Tahrirs holdninger og dagsorden. En forening som Hizb ut-Tahrir repræsenterer et menneskesyn, som ikke hører hjemme hertilands, og vi skal ikke acceptere, at antidemokratiske kræfter forsøger at undergrave vores kultur og vores værdisæt.

Der pågår så for nærværende mellem regeringen og Folketingets partier en forhandling om, hvordan vi kan sætte ind over for religiøse forkyndere, der søger at undergrave dansk lov og danske værdier og understøtter parallelle retsopfattelser. Der ligger samtidig i det spor på lidt længere sigt også en indsats over for de radikaliserede miljøer, som jeg forventer bliver forankret i Justitsministeriet.

Det er et vigtigt emne, og derfor ser jeg også frem til de fortsatte drøftelser med partierne. Et af de temaer, vi skal drøfte, er spørgsmålet om opløsning af foreninger. Jeg finder det rigtigst, at vi holder de drøftelser i forhandlingslokalet, indtil vi måtte være fremkommet med et resultat.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 14:05

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg vil sige, at grunden til, at jeg rejser det her spørgsmål, er, at Hizb ut-Tahrir åbenbart viser sig at være enormt aktive, i hvert fald i dele af landet. Ikke sådan aktive i al almindelighed, men særlig foran skoler og uddannelsesinstitutioner, hvor man aktivt forsøger at rekruttere nye medlemmer til det her, må jeg sige, meget, meget ekstremistiske netværk. Det synes jeg er så forkasteligt.

Men jeg vil egentlig gerne tage ministeren med tilbage til en dag for nogle år siden, hvor samme forening holdt et meget stort møde, et debatarrangement i Den Sorte Diamant, her tæt på, og jeg kan bare sige, folketingsmedlemmer stod i kø for at brøle af den her organisation fra talerstolen af, stod i kø for at fordømme Hizb ut-Tahrir, sagde grove ting og mente, at nu måtte det have en ende. Men intet er sket!

Den her organisation lever videre, selv om den blev fordømt, selv om der var skåltaler, selv om der blev stillet en talerstol op, hvorfra der blev sagt hårde ord. Jeg synes, det er enormt frustrerende at vide, at de kan få lov til at fortsætte deres aktivitet, uden at nogen på noget tidspunkt sætter foden ned og siger, at nu er nok bare nok. Vil regeringen stille sig i spidsen for en proces, der sørger for det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:06

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg vil sige, at man skal tænke sig godt og grundigt om, før man påbegynder processer, hvor den lovgivende magt stiller sig i spidsen for at gribe ind over for enkeltforeninger. Man så det danske Folketing gøre det i 1941 over for Danmarks Kommunistiske Parti, hvor man ved lov opløste den pågældende forening. Jeg synes ikke, det er en præcedens, som nødvendigvis inspirerer til efterfølgelse. Men det er jo en del af de drøftelser, vi må have med hinanden.

Jeg vil sige, at jeg, når det kommer til foreningsopløsning, klart foretrækker en model, hvor det sker på basis af grundlovens ord, og hvor man konstaterer, at grundlovens ord og f.eks. regeringsmagtens forpligtelse til at opløse en forening, der virker ved vold, er det, der danner rammen, så det også kan holde for en efterprøvelse ved domstolen.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:07

Peter Kofod Poulsen (DF):

Lige præcis det synes jeg jo man var meget forudseende med, dengang man reviderede grundloven sidst, hvis man ser på de muligheder, der er, for netop at slå ned på foreninger som dem, vi taler om her.

Lad mig minde ministeren om, at det er en organisation, der trykker løbesedler med billeder af ligkister med danske soldater i. Det var det, der vakte forargelse for nogle år siden. Jeg kan undre mig over, at vi stadig væk – faktisk en del år efter – skal diskutere den her organisation, og at den frit kunne florere i vores samfund, uden at der var ansvarlige politikere, der dengang slog ned på den og sagde: Nu er bægeret fuldt, nu vil vi ikke finde os i den her undergravende virksomhed mere.

Jeg tror, at danskerne tørster efter politikere, der siger, at nu er grænsen nået, nu er tidspunktet kommet til at handle.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Søren Pind):

Altså, jeg er sådan set stolt af, at vi ikke blev bragt i den situation under den kolde krig, at vi skulle opløse Danmarks Kommunistiske Parti. Det er jo sådan set noget af det samme, vi taler om; det er den samme ideologiske påvirkning, vi her taler om. Man kan selvfølgelig diskutere graden og voldsomheden.

Det, der så i hvert fald er sket, er, at Rigsadvokaten flere gange har overvejet spørgsmålet om opløsning, og der er altså ikke fundet grundlag endnu for at opløse den efter grundlovens § 78. Men der er en skærpet opmærksomhed her i forhold til Hizb ut-Tahrir, og der er iværksat en særlig indberettningsordning.

Senest den 6. februar 2015 oplyste Rigsadvokaten, at han ikke hidtil havde modtaget oplysninger, som gav anledning til at ændre vurderingen om, at man altså ikke umiddelbart kunne opløse den efter loven. Men jeg kan garantere hr. Peter Kofod Poulsen for, at skulle det nærme sig en sådan situation, vil jeg få besked om den, og så vil hr. Peter Kofod Poulsen også høre nærmere, absolut.

Kl. 14:09

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:09

Merete Dea Larsen (DF):

Tak for ordet. Er det ministerens opfattelse, at antallet af uniformerede politifolk er øget som følge af politireformen i 2006?

Kl. 14:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak til ministeren for at holde Folketinget orienteret.

Så vil jeg stille ministeren et andet spørgsmål, og det går på: Hvis ikke det her er slemt nok, hvor slemt skal det så være? Hvis ikke løbesedler med billeder af ligkister med danske soldater i og i princippet en opfordring til at gå i krig mod danske interesser er nok til at få opløst en organisation, der hader det her lands værdigrundlag, hvad er så nok? Altså, hvornår kommer vi til, at vi siger, at nu kan vi ikke vente på det, at nu er det ikke jurister, der skal komme med en indstilling til politikerne, nu er det rent faktisk politikere, der siger, at det her kunne de godt tænke sig at afsøge muligheden for?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:09

Justitsministeren (Søren Pind):

Jamen som jeg har sagt til hr. Peter Kofod Poulsen, vil der være en række vanskeligheder forbundet med det, og man kan også risikere at blive underkendt ved domstolene efterfølgende, men der er jo præcedens for, at man ved lov kan lukke en forening. Og hvis hr. Peter Kofod Poulsen synes, det er attråværdigt, kan hr. Peter Kofod Poulsen fremsætte det forslag. Det er ikke umiddelbart en vej, jeg vil anbefale.

Det, der er nok, er jo, at man virker ved vold – altså, det er jo essensen. Og det er klart, at jeg for nærværende har diskussioner om: Hvornår nærmer man sig så en gråzone, hvor det er værd at tage en prøvesag? Det har jeg da overvejelser om, men længere vil jeg altså ikke gå for nærværende.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det ser ikke ud, som om den næste spørger er i Folketingssalen, og så må jeg lade spørgsmålet udgå.

Det næste spørgsmål igen er også til justitsministeren af fru Merete Dea Larsen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 937

12) Til justitsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Finder ministeren, at Australiens premierminister har ret i sin udtalelse om, at Europa har sløset med sikkerheden ved at fæste al sin lid til Schengen, som det fremgik af TV 2 NEWS den 23. marts 2016 under overskriften »Efter terror: Australien beskylder EU for at have sløset med sikkerheden«? (Spørgsmålet er udgået).

Kl. 14:10

Spm. nr. S 938 (omtrykt)

13) Til justitsministeren af:

Merete Dea Larsen (DF):

Er det ministerens opfattelse, at antallet af uniformerede politifolk er øget som følge af politireformen i 2006?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Det er først en oplæsning af spørgsmålet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:10

Justitsministeren (Søren Pind):

Nej, det er ikke min opfattelse, at antallet af polititjenestemænd, som jeg går ud fra er det, spørgeren henviser til, er øget som følge af politireformen. Da politireformen trådte i kraft i 2007, var der i alt 10.800 polititjenestemænd i dansk politi. I dag er der ansat ca. 10.500, alt efter hvordan man gør det op. Politiet har været dygtige til at gennemføre effektiviseringer, som indtil nu har gjort det muligt at håndtere flere opgaver med lidt færre politifolk.

Men tiderne har jo ændret sig, og særlig siden terrorangrebet i København i februar 2015 har der været et overordentlig stort pres på politiets mandskabsressourcer. Derfor har vi også i regeringen med vores samarbejdspartnere, herunder Dansk Folkeparti, som det første sikret, at der i en ny flerårsaftale for politiet blev sikret næsten 2 mia. kr., bl.a. til et øget optag af elever på politiskolen. Der vil hermed blive uddannet flere politifolk de næste år, og herudover indebærer flerårsaftalen, at der skal overdrages flere opgaver til andre personalegrupper, hvilket betyder, at flere politifolk fremover vil lave det, som vi så betegner som egentlig politiarbejde. Men svaret på spørgsmålet er nej.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:12

Merete Dea Larsen (DF):

Så fik jeg faktisk svar på mit spørgsmål nummer to, så jeg går til mit tredje: Hvad agter ministeren at foretage sig for at vende udviklingen på den korte bane, i forhold til at antallet af uniformerede polititjeneste er faldende og antallet af ansatte, altså jurister, administrativt personale m.m., er stigende?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Søren Pind):

Det er ikke nødvendigvis dårligt, at der er kommet administrativt personale og jurister ind i politiet. Det har givet anledning til et mere analytisk politi, og hvis man følger udviklingen fra 2010 og frem til nu, er kriminaliteten jo også under et faldet. Men til de mere kontante opgaver som f.eks. grænsekontrol, bevogtningsopgaver, det, vi ser udfolde sig i øjeblikket, har vi brug for flere politifolk. Og det, jeg agter at gøre ved det på den korte bane, er jo at sikre – det er også derfor tingene er besværlige ude i politikredsene i øjeblikket, for der sker mange omflytninger og omrokeringer – at vi flytter politifolk fra opgaver, som andre kan varetage, til egentlig politiarbejde.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:12

Kl. 14:14

Merete Dea Larsen (DF):

Jeg takker for ordet i denne omgang og vender tilbage om lidt. Tak.
Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der et nyt spørgsmål, og spørgeren kan sådan set godt blive stående. Det er også til justitsministeren af fru Merete Dea Larsen.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 914

14) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvordan påtænker ministeren at undgå, at et i forvejen meget presset dansk politi bliver endnu mere presset, i så fald at forårets komme medfører et nyt stort antal migranter, som vi så det i efteråret 2015? (Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:13

Spm. nr. S 940

15) Til justitsministeren af:

Merete Dea Larsen (DF):

Er det ministerens opfattelse, at politiets ledelse lever op til sit ansvar i forhold til at sikre gode arbejdsvilkår og sørge for, at der er tilstrækkelige ressourcer til at løse de daglige opgaver?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:13

Merete Dea Larsen (DF):

Tak igen for ordet. Er det ministerens opfattelse, at politiets ledelse lever op til sit ansvar for at sikre gode arbejdsvilkår og sørge for, at der er tilstrækkelige ressourcer til at løse de daglige opgaver?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Søren Pind):

[lydudfald] ... stå og fyre de samme floskler af, som man har hørt i fortiden om politiets arbejdsvilkår. Politiet er i en vanskelig situation. Det er der ingen grund til at lægge skjul på. Politiet er nødt til at bruge mange ressourcer på bevogtning og på grænsekontrol, og der bliver trukket store veksler på vores politifolk. Og det er jo, på trods af at regeringen med et bredt, bredt flertal, hvilket jeg også kom ind på før over for spørgerens parti, har indgået en historisk politiaftale, som i en situation, hvor man sparer på så godt som alle andre statsinstitutioner, tilfører dansk politi 2 mia. kr. frem til 2019.

På kort sigt består vanskeligheden jo i, at man ikke bare kan stampe flere politifolk op af jorden på anden måde end med den metode, jeg angav i mit svar på spørgerens foregående spørgsmål.

Ude i politikredsene er man derfor desværre nødt til at prioritere opgaver, og derfor oplever folk nogle af de ting, som vi har hørt andre spørgerne sigte til. Det synes jeg at politiets ledelse håndterer godt og professionelt i en svær situation. De skal prioritere og træffe nogle valg, som de ikke kan undgå at blive bebrejdet, og som er svære. Men jeg synes, de prøver at gøre det ud fra respekt for de lokale forhold.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Merete Dea Larsen (DF):

Så som jeg hører det, er det ministerens vurdering, at politiets arbejdsvilkår jo vil føre til et øget frafald fra faget, så det er relevant at få sat fokus på politiets arbejdsvilkår for at sikre, at vi ikke kommer yderligere i knibe inden for kort tid.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Søren Pind):

Vi havde den store glæde at konstatere, at der var rekordstor søgning, sidste gang man optog politifolk på Politiskolen, og det er jo godt, for det er et attraktivt job.

Men der er ingen som helst tvivl om, at det i øjeblikket ude på de enkelte stationer er vanskeligt at få tingene til at hænge sammen. Forleden var jeg selv ude og køre med Københavns Politi, hvor en kunne fortælle mig, at otte friweekender var inddraget, så han kun kunne få en. Og når man ikke kan tilrettelægge sin tid i forhold til sin familie, er det formodentlig noget af det mest belastende overhovedet. Så er det jo ikke selve arbejdsmiljøet, som er elendigt, næh, så er det de forhold, der omkranser arbejdsmiljøet.

Jeg kan lige så godt sige det, som det er: Det er utilfredsstillende. Det er ikke sådan, vi skal drive dansk politi. Jeg kan bare ikke løse det med et knips med fingrene. Det ville jeg gerne, men jeg kan ikke.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:15

Merete Dea Larsen (DF):

Så jeg hører ikke ministeren komme med noget forslag til, hvad man kan gøre på kort sigt. For man kan sige, at det jo er fint at løse et problem på længere sigt, men vi står med et akut problem nu, som kun risikerer at blive værre inden for en meget overskuelig fremtid. Men jeg hører ikke, at ministeren har løsninger på den korte bane – eller hvordan skal jeg forstå det?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Søren Pind):

Jamen inden for 2016 er det f.eks. min forventning, at politiet er ude af den automatiske trafikkontrol, så der derved kommer flere personalemæssige ressourcer til rådighed. Vi har drøftelser inden for de næste 14 dage med forligspartierne om også kortbaneinitiativer, som skal kunne aflaste politiet. Jeg tror ikke, at det, hvis man har fulgt den offentlige debat, vil være ukendt, at der er indgået forskellige ting i den. Og dem kommer vi til at drøfte inden for 14 dage. Jeg har et vist hensyn til dem, vi skal forhandle med senere, herunder også spørgerens parti. (Merete Dea Larsen (DF): Tak for svarene).

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der et nyt spørgsmål, og det er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling. Det er af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 925

16) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens udspil til en ny gymnasiereform ser ud til at få den konsekvens, at 8,4 pct. af de studerende i Nordjylland ikke vil kunne komme ind på gymnasierne, fordi de ikke opfylder kravet om karakteren 4 i dansk og matematik?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:16

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand.

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens udspil til en ny gymnasiereform ser ud til at få den konsekvens, at 8,4 pct. af de studerende i Nordjylland ikke vil kunne komme ind på gymnasierne, fordi de ikke opfylder kravet om karakteren 4 i dansk og matematik?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:17

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Tak. Adgangskravet indføres jo for at sikre, at de unge, der optages, er klar til at leve op til de faglige krav, der stilles for at gennemføre en gymnasial uddannelse og derefter en videregående uddannelse, for når man tager en gymnasial uddannelse, er det jo med henblik på også at læse videre.

Når vi foreslår et adgangskrav på 4, er det jo bl.a., fordi det flugter den uddannelsesparathedsvurdering, som spørgerens eget parti også har været med til at udforme, hvor der står, at det at erklæres uddannelsesparat til gymnasiet svarer til karakteren 4. Derudover er det en god middelkarakter, som svarer til de faglige krav, der stilles.

Det, vi kan se, er, at der er et meget stort frafald. Faktisk op mod halvdelen af de elever, der ikke har karakteren 4, når de starter, har en risiko for at falde fra, og vi skal jo sørge for at udfordre de unge langt bedre i forbindelse med deres uddannelsesvalg og også sørge for, at de, når de så påbegynder en ungdomsuddannelse, desuagtet hvilken ungdomsuddannelse det er, så også er fagligt klædt på til at gennemføre den.

Grundlæggende ligger der derfor også i tanken fra regeringens side, at vi ønsker at udfordre de unge mere i forbindelse med deres uddannelsesvalg. Vi oplever, at alt for mange pr. automatik vælger gymnasiet, og vi har sådan set også behov for at gøre op med den der opfattelse om, at gymnasiet skulle være finere eller bedre end de øvrige ungdomsuddannelser, men samtidig understrege, at det er en boglig uddannelse, og på en boglig uddannelse stilles der andre boglige krav, end der nødvendigvis gøres på en erhvervsfaglig uddannelse.

Vi lægger op til, at adgangskravet indføres over 3 år. Dermed er der også god tid til, at de elever, der ønsker at tage en gymnasial uddannelse, herunder de 8,4 pct. i Nordjylland, som spørgeren henviser til, kan løfte deres faglige niveau, så de ikke kun påbegynder en gymnasial uddannelse, men at der sådan set også er større sandsynlighed for, at de færdiggør den.

Der er ingen tvivl om, at hvad angår nogle af de regioner, der har en større opgave i forhold til at løfte de unges faglighed, så ligger Region Sjælland øverst, men Region Nordjylland følger også med. Til gengæld kan vi jo se, at der i Region Nordjylland allerede i dag er en stor del af ungdomsgruppen, som tager en erhvervsrettet uddannelse. Jeg synes egentlig, det signalerer, at vi har et godt grundlag – også i Nordjylland – for i høj grad at sørge for, at der er flere unge, der vælger den uddannelse, der både svarer til det, de kan, og til det, de har lyst til at arbejde med fremover.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:19

Rasmus Prehn (S):

Mange tak for ministerens besvarelse af det her spørgsmål. Jeg tror, der er rigtig mange ting, som ministeren og jeg er enige om. Jeg synes, det er en god idé at have styrkelse af fagligheden på dagsordenen; jeg synes, det er en god idé at stille krav til de unge mennesker. Spørgsmålet er bare, om det her er den rigtige måde at gøre det på.

Ministeren refererer selv til, at når man kigger på vurderingen af, om en folkeskoleelev er egnet til at komme i gymnasiet, tager man udgangspunkt i karakterskalaen, og så ser man på, om eleven har nogenlunde de karakterer, der skal til. Men i dag er der jo den mulighed, at hvis ikke man lever op til det krav, kan man f.eks. komme til en optagelsesprøve på gymnasiet. Hvorfor skal man ikke fremadrettet have den mulighed, at man kan komme hen på gymnasiet, vise sit værd og sige: Okay, jeg var uheldig til den her konkrete eksamen; jeg går op og viser, at jeg altså godt kan levere det, der skal til for at kunne komme ind. Hvorfor skal man ikke have den chance?

Vi kan så være enige om, at der nok på gymnasierne i dag er nogle, som ville få meget mere ud af at være et andet sted. Jeg har selv været gymnasielærer, så jeg kender lidt til det, men min erfaring er da, at det ikke nødvendigvis er dem, som havde lave karakterer i folkeskolen, som får mindst ud af at gå i gymnasiet. Der kan sagtens være nogle med høje karakterer fra folkeskolen, som bare bliver uddannelsesstrætte eller måske havde fået mere ud af at tage en håndværksmæssig uddannelse.

Og hvorfor skal skillelinjen lige være ved det 4-tal? Nogle er f.eks. vanvittigt godt begavet matematisk og fysisk, men er ordblinde og har derfor meget sværere ved at opnå 4-tallet i dansk, end mange andre har. Altså, husk på, at nogle af de største fysikere, vi har haft – f.eks. Albert Einstein eller Niels Bohr – var kendetegnet ved at være ekstremt godt begavet matematisk og fysisk, men de var ordblinde. Og selv om vi har en masse hjælpemuligheder, it-rygsæk og alt mulig andet i dag, risikerer vi så ikke, at vi kommer til at sortere en intelligensreserve fra, som ville blive helt brillante, men som desværre er rigtig dårlige til dansk, eller omvendt, at vi sorterer nogle fra, der er brillante til sprog, men som er dårlige til matematik?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:21

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Nej, det risikerer vi ikke, og der er sådan set heller ikke i regeringens udspil noget ønske om at sortere nogle af de dygtige, motiverede unge fra. Det er også derfor, vi lægger op til, at der fortsat skal være en mulighed for, at man kan gå til en prøve. Man kan også komme til en samtale, hvis det nu er sådan, at man netop er et af de her matematiske genier, som spørgeren omtaler, som måske har dysleksi, har problemer med at læse, og dermed får en mindre god karakter i dansk. På den måde vil de fortsat også kunne optages.

Vi har tillid til, at institutionernes ledere kan foretage den samtale, man kan optage på baggrund af, og som jo klart for nogle af de her elevers vedkommende vil vise, at de sådan set både er bogligt og fagligt stærke, at de er motiverede, og at de er klar til at tage en gymnasial uddannelse. Så nej, dem kommer vi ikke til at tabe.

Til gengæld sikrer vi, at vi fagligt får løftet de unge, der i dag ikke har det faglige niveau, der kræves til at tage en gymnasial uddannelse, og at vi afstemmer forventningerne med dem på forhånd.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:22 ikke bange for, at det så ender med, at der er store grupper i det område, som ikke får adgang til at få en ungdomsuddannelse?

Kl. 14:25

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg er utrolig glad for, at ministeren understreger det med den mulighed for, at man så trods alt kan komme til en optagelsesprøve. Det har ikke været særlig tydeligt fremme, synes jeg, i den debat, der har været. Men det er godt, at det blev understreget.

Men er ministeren ikke bange for, at der måske er nogle med rigtig ringe selvværd – hvis det er, man har gået og været rigtig usikker på sig selv og f.eks. haft svært ved at lære dansk – som alene på grund af signalværdien i, at man ikke bliver erklæret egnet, at man ikke har den karakter, tænker: Nej, det går nok ikke alligevel?

Så går samfundet glip af en ressource, af et talent, af en intelligensreserve, som måske kunne være opnået, hvis vedkommende havde fået chancen for at gå i gymnasiet, var vokset med opgaven og var blevet fantastisk til det, han eller hun var god til. Er man ikke bange for at sortere nogle fra, som simpelt hen mister gnisten på grund af det her?

Kl. 14:22 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:25

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Der er cirka det samme antal gymnasier i dag, som der var for ti år siden, da søgningen til de gymnasiale uddannelser i Danmark var markant lavere. Så nej, vi har hverken noget ønske om eller nogen forventning om, at det her vil ændre grundlæggende på det udbud af uddannelser, som vi har.

Det, vi til gengæld har et håb om fra regeringens side, er bl.a., at vi i forbindelse med nogle af de gymnasiale uddannelser, der ligger i nogle af de områder, hvor der f.eks. er meget langt til et htx-udbud, også kan få en dialog med arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi sikrer en tættere nærhed. Det gælder for så vidt også på erhvervsuddannelsesområdet, hvor det er vigtigt at vi har en nærhed. Så nærhed er noget, vi er meget opmærksomme på. Det, vi bare gerne skal tilskynde, er også, at nogle af de her institutioner flytter i samme hus – sådan at vi får nogle stærke ungdomsuddannelsesmiljøer og ikke kun monoinstitutioner.

Så kan jeg jo godt se, at tiden er gået, men jeg vil sige, at det er 38 pct. – direkte – af dem, der får et 4-tal, som falder fra. Hvis vi renser tallene for de unge, der kommer fra prøvefrie skoler – det kan være Rudolf Steiner-skoler og andre skoler, hvor man ikke får karakterer – er det op mod hver anden, der falder fra.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:23

Kl. 14:23

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Nej, det er vi ikke. Det her er at møde folk med forventninger. Det at tro på de unge er også at sige til dem: I skal ikke først løfte jer, når I starter på en ungdomsuddannelse, vi skal have jer til at løfte jer allerede i folkeskolen. Det er at sige, at der er nogle faglige krav, som skal være i orden, når man starter på en gymnasial uddannelse – fordi vi kan se, at op mod halvdelen af dem, der ikke i dag lever op til at have et 4-tal, risikerer at falde fra i løbet af uddannelsen. Og hvis der er noget, der giver nogle af de unge et nederlag og også følelsen af ikke at være stærke nok, hverken personligt eller fagligt, så er det her med at starte og give op undervejs.

Derfor skal vi være bedre til at udfordre de unge. Vi skal være bedre til at skubbe på nogle af de unge, også i folkeskolen, som måske har problemer med selvværdet, men hvor fagligheden ikke fejler noget.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:24

Rasmus Prehn (S):

Tallene viser jo faktisk, at langt, langt de fleste, som kommer ind på gymnasiet, også ender med at tage en videregående uddannelse efterfølgende. Og for så vidt angår dem, der havde lave karakterer, inden de kom ind, er det altså ikke kun halvdelen, der gennemfører. Det er altså et tal, som er blevet pumpet op af regeringen og er blevet misbrugt i det her.

Men jeg har et konkret spørgsmål mere her på falderebet. Det, at der er så få, der bliver optaget, får jo også den konsekvens, at der risikerer at være mindre gymnasier, der lukker. I Nordjylland, hvor jeg selv er valgt og opstillet, har vi f.eks. Fjerritslev Gymnasium. Hvis der bliver færre elever på gymnasierne, risikerer vi, at sådan et gymnasium lukker – så folk, der bor i det område, får utrolig langt at rejse for at komme ind på en gymnasial uddannelse. Er ministeren

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er rart, at man er opmærksom på det, men man skal faktisk også rette sig efter det, når man er så opmærksom på det, som ministeren er.

Spørgsmålet er afsluttet. Tak for det.

Så er der igen et spørgsmål til ministeren for børn, undervisning og ligestilling og denne gang fra hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 936

17) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Troels Ravn (S):

Er ministeren enig i regionernes analyse af, at »reduceret afstand mellem erhvervsskoleelevens bopæl og uddannelsesstedet vil give store samfundsøkonomiske gevinster«, og mener ministeren, at det er problematisk, at erhvervsskoler i forbindelse med udbudsgodkendelse ikke får mulighed for at udbyde både Grundforløb 1 og Grundforløb 2, hvormed transportafstanden for den enkelte elev kan blive øget efter færdiggørelse af Grundforløb 1?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 14:26

Troels Ravn (S):

Tak. Er ministeren enig i regionernes analyse af, at »reduceret afstand mellem erhvervsskoleelevens bopæl og uddannelsesstedet vil give store samfundsøkonomiske gevinster«, og mener ministeren, at det er problematisk, at erhvervsskoler i forbindelse med udbudsgodkendelse ikke får mulighed for at udbyde både Grundforløb 1 og Grundforløb 2, hvormed transportafstanden for den enkelte elev kan blive øget efter færdiggørelse af Grundforløb 1?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Tak. Nu henviser spørgeren jo til et notat fra Danske Regioner, som opremser – uden sådan at kritisere det, spørgeren siger – en række forhold, der gør sig gældende, herunder selvfølgelig geografi, og det tror jeg sådan set at alle er bevidste om. Jeg synes bare, at vi skal passe på, at vi ikke forsimples diskussionen.

Hvis vi kigger på den udbudsrunde, som er i gang, og som spørgeren jo spørger ind til, så er ønsket om en stærkere tilstedeværelse af uddannelse også i nogle af yderområderne, som der sådan lidt hentydes til i spørgsmålet, jo netop grunden til, at vi fra regeringens side valgte at lægge fire kriterier til grund for beslutningen omkring udbud af erhvervsuddannelserne bl.a. på baggrund af rådgivning fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, og det betyder bl.a., at et af de kriterier, som er meldt ud, jo også gør, at man i forhold til udbuddet skal tage geografiske hensyn, herunder geografisk spredning af grundforløbets første og anden del, som spørgeren selv nævner, og også en hensyntagen til f.eks. erhvervsstruktur og erhvervslivets behov, ikke bare nationalt og regionalt, som der tit har været fokus på, men også lokalt, herunder også praktikpladspotential og mulighederne for at skabe kvalitativt bæredygtige uddannelsesmiljøer. Så det at vi lagde de her kriterier ind i forbindelse med udbuddet er jo netop, fordi vi ønsker stærke uddannelsesmiljøer i hele landet.

Så bliver jeg spurgt, om det ikke kan være problematisk, hvis man så ikke altid har grundforløbet til første og anden liggende sammen. Der tror jeg det er vigtigt at minde spørgeren om, at det jo ikke er sådan, at det er sådan i dag. Der er jo en række skoler, der i dag udbyder den første del af grundforløbet, men ikke anden del af grundforløbet. Jeg tror også, man må sige, at det ikke altid er realistisk at placere det samlet. Lad os tage et konkret eksempel: Hvis vi tager anden del af urmageruddannelsen, så er den i dag kun udbudt et sted i Danmark. Jeg ved ikke, om spørgeren forestiller sig, at den fremover skal være udbudt alle de steder, man har det første grundforløb. På den anden side har vi f.eks. smedeuuddannelsen. Den er udbudt 30 steder. Så der vil jo også være forskel på, hvor store fage-ne er, og hvor mange steder de kan udbydes.

Men det, vi fra regeringens side gerne vil være med til at understøtte, og det gør vi også i vækst i hele landet-udspillet med 7,5 mio. kr., er, at vi får flere grundforløbs første del, der kommer til at ligge tættere ved, hvor de unge er, fordi afstand kan være en barriere.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Troels Ravn (S):

Tak til ministeren for et godt svar. Jeg vil bare lige, når vi debatterer udbud af Grundforløb 1 og Grundforløb 2, høre, om ikke også ministeren er enig i, at Grundforløb 1 og Grundforløb 2 i en lang række tilfælde rent faktisk hænger sammen, altså sådan at Grundforløb 1, som er et bredt erhvervsorienteret grundforløb, kun er for elever, som kommer direkte fra 9. eller 10. klasse, og at det kun vil være muligt at starte disse hold op i august. Vores erhvervsuddannelsesreform giver godt nok mulighed for, at man kan starte Grundforløb 1 op i januar, men det er ret usandsynligt, at det skulle kunne lade sig gøre, da folkeskolerne jo netop ikke slutter deres hold til jul, men til sommerferien. Derfor er eleverne færdige med Grundforløb 1 i mid-

Kl. 14:27

ten af januar, og det vil så være helt naturligt, at de kan blive på uddannelsesinstitutionen og få den erhvervsrettede specialviden, som ligger på Grundforløb 2.

Forestiller vi os den situation, at en uddannelsesinstitution kun får udbud af Grundforløb 1, står man også rent lærermæssigt med den udfordring, at det kan være vanskeligt kun at have lærere ansat fra august til midten af januar. Så i en lang, lang række tilfælde vil det være hensigtsmæssigt, at Grundforløb 1 og Grundforløb 2 hænger sammen. Er ministeren ikke enig i den antagelse?

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:31

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Nu er der jo kommet en lang række ansøgninger, og så er det i den kommende tid regionsrådene og Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, der skal komme med deres indstillinger til mig som minister. Jeg ønsker ikke at foregribe de indstillinger, de kommer med. Jeg er helt sikker på, at både regionerne og rådet vil lægge til grund, at der skal være en geografisk nærhed, og at der både skal være et praktikpladspotentiale og et erhvervspotentiale, altså at der skal være et hensyn til en lang række forhold.

Jeg synes, det ville være utidigt ligesom at begynde at foregribe, hvad det er for nogle indstillinger, de vil komme med. Det, jeg dog kan sige til spørgeren, er, at jeg synes, at man skal passe på, at man egentlig ikke ender med at opnå det modsatte af det, jeg egentlig oplever at spørgeren spørger til, nemlig at man, hvis man bliver ved med at insistere på, at Grundforløb 1 og 2 kun kan ligge sammen, så risikerer at få færre udbudssteder end det, vi formår i dag. I dag kan man godt have grundforløbets første del liggende tættere på de unge, måske også ude i campuslignende miljøer, og på den måde egentlig sikre, at de unge kan komme godt i gang, før de måske så skal bevæge sig lidt længere for at få en specialisering.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Troels Ravn (S):

Tak for svaret. Jeg oplever sådan set også, at vi egentlig på mange måder gerne vil det samme, og det må ministeren gerne bekræfte her i dag. Vi vil erhvervsskolerne det bedste, vi vil have en kort afstand mellem elev og uddannelsessted, og vi vil også i den forbindelse sikre, at erhvervsskolerne har et udbud af uddannelser, som gør, at en given erhvervsskole kan fortsætte som en selvstændig enhed. Det her er jo rigtig, rigtig vigtigt i forhold til den fælles ambition, vi har, om, at vi skal have nogle flere unge mennesker til at tage de her erhvervsuddannelser. Det er gode erhvervsuddannelser i sig selv og faktisk også set i forhold til vores samfund. Altså, det er godt for den enkelte elev, at det er gode uddannelser, og i forhold til vores samfund og det samfundsøkonomiske kommer vi til at mangle op mod 30.000 faglærte på det danske arbejdsmarked i år 2020. Så der er al mulig god grund til, at vi sammen sætter spot på det her meget vigtige område og sikrer, at vi får så mange elever som muligt til at tage en erhvervsuddannelse, og at uddannelsesinstitutionerne på det her område får de bedst mulige rammevilkår.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:33

bliver bedre til udfordre de unge på, hvad det egentlig er for en uddannelse, der passer til dem.

Kl. 14:36

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen det er vi fuldstændig enige om. Det bunder sådan set også i den aftale, vi har lavet i fællesskab, at vi i 2020 skal have, at det er 25 pct. af en ungdomsårgang, der vælger en erhvervsrettet uddannelse, og på sigt, når vi kommer til 2025, skal vi op på, at det er 30 pct. af de unge, der vælger at tage en erhvervsfaglig uddannelse. Det betyder også, at vi er nødt til at have øje for, hvor langt der er til skolerne, hvor langt der er til et grundforløb, og det var egentlig også det, der var grunden til, at vi fra regeringens side med den vækstpakke, vi lagde frem i efteråret, altså vækst i hele landet-initiativerne, lagde op til at bruge 7,5 mio. kr. ekstra til at kunne lave grundforløbstilbud i egne, hvor der i dag ikke er et erhvervsrettet tilbud, simpelt hen fordi vi ved, at nærhed spiller en rolle i forhold til at få de unges øjne op for både de stærke og attraktive uddannelser, vi har i det erhvervsfaglige system, men også de mange jobperspektiver, der ligger i vores Erhvervs- og Produktionsdanmark.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Troels Ravn (S):

Jeg vil jo takke for svaret. Det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi fastholder, at vi har en samfundsmæssig, en økonomisk gevinst ved, at vi får unge mennesker til at tage en erhvervsuddannelse. Vi kommer til at mangle erhvervsuddannede på højt fagligt niveau, og det er en politisk opgave, at vi får sikret, at de her unge mennesker får mulighed for at realisere deres potentialer.

Vi ved jo begge to, ministeren og jeg, at det kan være svært at bryde den negative sociale arv, men politisk er det i hvert fald langt lettere at sikre, at eleverne har kortest mulig vej til uddannelsesinstitutionerne. Og når vi nu ved, at det betyder så meget for, at de ikke springer fra, jamen så er det vigtigt at sætte ind her.

Så vil jeg lige til sidst også henvise til det område i landet, hvor vi kommer fra, ministeren og jeg. Det kunne være et hvilket som helst sted i landet, men kigger vi på erhvervsuddannelserne eksempelvis i Vejen, Billund, Haderslev, Varde, Aabenraa, så ved vi, at det er steder, hvor man i forvejen har en lav eller en medium gennemfælsesprocent på erhvervsuddannelserne, og for de her elever vil en længere afstand til uddannelsesinstitutionerne være en særdeles alvorlig sag.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Der er ingen tvivl om, at afstand til ungdomsuddannelserne spiller en rolle. Det ved vi, og det understreger det notat, som vi startede med at tage udgangspunkt i, sådan set også. Det, vi jo bare i fællesskab også skal være med til at understøtte, er, at vi ikke kun har de her monofaglige institutioner, men at vi i højere grad også tilskynder til, at man flytter under samme tag, for vi ved også, at det sociale aspekt spiller rigtig meget ind i forhold til de unges uddannelsesvalg. Hvis alle kammeraterne i klassen går mod det almene gymnasium, jamen så er det også med til at påvirke.

Derfor er det jo ikke kun afstand, der spiller en rolle; det er også et godt studiemiljø; det er også, at vi har nogle stærke og attraktive erhvervsuddannelser henholdsvis gymnasiale uddannelser, og at vi

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak til hr. Troels Ravn for hans indsats, og ministeren det samme.

Vi går over til spørgsmål nr. 18 til ministeren for børn, undervisning og ligestilling, og det er af fru Lea Wermelin fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 939

18) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Lea Wermelin (S):

Hvad er ministerens holdning til følgende udtalelse fra hf-uddannelseslederen på Campus Bornholm om regeringens udspil til ny gymnasiereform: »Først og fremmest så tænker vi, at det er lidt bekymrende med det firetal, for det vil forhindre en masse unge i at få en ungdomsuddannelse, som kan bringe dem videre, og det er ligesom dem nede i bunden, som vi er bekymrede for på den måde. Og så er vi også rigtig ærgerlige over, at de unge ikke kan få direkte adgang til universiteterne, for femten procent af vores elever vælger faktisk at gå den vej«?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:36

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Jeg starter med at læse spørgsmålet op:

Hvad er ministerens holdning til følgende udtalelse fra hf-uddannelseslederen på Campus Bornholm om regeringens udspil til ny gymnasiereform: »Først og fremmest så tænker vi, at det er lidt bekymrende med det firetal, for det vil forhindre en masse unge i at få en ungdomsuddannelse, som kan bringe dem videre, og det er ligesom dem nede i bunden, som vi er bekymrede for på den måde. Og så er vi også rigtig ærgerlige over, at de unge ikke kan få direkte adgang til universiteterne, for femten procent af vores elever vælger faktisk at gå den vej«?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:37

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Når regeringen foreslår, at der skal indføres et adgangskrav til de gymnasiale uddannelser, er det jo for at sikre, at de unge, der optages, også er klar til at leve op til de faglige krav, der stilles for at gennemføre først en gymnasial uddannelse og derefter en videregående uddannelse, fordi det at tage en gymnasial uddannelse jo er med henblik på at læse videre. Det gælder for de 3-årige gymnasiale uddannelser, såvel som det gælder for hf-uddannelsen.

Hvis vi kigger på hf-uddannelsen, har vi i dag det højeste frafald på de gymnasiale ungdomsuddannelser. Der er op mod 30 pct., der falder fra hf-uddannelsen. Derfor ønsker vi at styrke hf-uddannelsen, og derfor ønsker vi at modernisere hf-uddannelsen, så den får en stærkere faglig tyngde, og så vi sikrer, at nogle af de unge, der er i dag falder fra og dermed aldrig får en ungdomsuddannelse, kan fastholdes i et stærkt hf-uddannelsesmiljø eller på en anden type ungdomsuddannelse.

Det betyder, at vi giver flere timer i dansk og matematik. Det betyder, at vi gør det sådan, at den faglige profil på hf-uddannelsen bli-

ver mere målrettet, og det betyder også, at når vi kan se, at der er 13 pct. af h'erne, der i dag læser videre på de lange videregående uddannelser, altså på universiteterne, kan vi samtidig se, at der er flere af dem, der faktisk også falder fra end dem, der kommer fra de 3-årige uddannelser. Det vil vi gerne tage hånd om, så vi sikrer dem et stærkere fagligt fundament, når de skal læse videre på universitetet. Det er derfor, at vi foreslår op til et halvt års ekstra modul for de h'ere, der ønsker at gå på universitetet, sådan at de ikke kun påbegynder, men så de også kan gennemføre en lang videregående uddannelse.

I forhold til firtallet er det jo sådan, at det foreslår vi, hvis man kommer direkte fra 9. og 10. klasse. I dag kan man jo ikke gå direkte fra 9. klasse, og det synes vi man skal have mulighed for, fordi hf kan være det rette tilbud, også for en ung, der kommer fra 9. klasse. De unge, der så ikke umiddelbart har 4, kan komme til en prøve eller en samtale, hvor studielederen eller rektoren kan vurdere, om de er motiverede, og om de har den faglighed, der skal til.

Er man en af de her lidt ældre unge, som har været ude at gøre sig erfaringer på livet, været i arbejde, måske været ude at rejse eller har haft påbegyndt en uddannelse og er faldet fra, ønsker vi et alternativ optagesystem for dem, hvor den enkelte ikke bliver vurderet på, om man var en umoden rod i folkeskolen, men vurderet på, hvad vedkommende kan på det tidspunkt, man søger ind, for man kan have gjort sig rigtig mange erfaringer både fagligt og også personligt ved at være ude og lave noget andet. Så vi mener simpelt hen ikke fra regeringens side, at vi på nogen måde taber nogen. Vi ønsker en fortsat stærk mønsterbryderuddannelse.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Lea Wermelin (S):

Jeg gjorde mig sådan set umage for at høre efter, men ministeren sagde mange ting. I forhold til det her med, hvor mange der falder fra, er det jo sådan, at langt størstedelen rent faktisk gennemfører en ungdomsuddannelse. Men det, som jeg egentlig bad ministeren forholde sig til, var jo det her citat, og ministeren kom lidt ind på det til allersidst. Det er jo sådan, som det også bliver sagt af uddannelseslederen Pia Koefoed Nielsen, at det udspil, som man er kommet med fra regeringens side, vil betyde, at færre får en ungdomsuddannelse, og det er jo, fordi man får nogle højere karaktermure, og i virkeligheden vil det også ramme socialt skævt. Vi har set forskellige tal på, at dem, som i virkeligheden vil få endnu sværere ved at nå i mål med at få en ungdomsuddannelse, er dem, som måske har allermindst uddannelsesbagage med hjemmefra, eller som måske har en anden etnisk baggrund end dansk.

Det er jo noget af det, som vi fra socialdemokratisk side er meget bekymrede for. Jeg synes ikke, det fyldte så meget i ministerens svar, altså hvad det så er, man vil gøre for at undgå, at der bliver den her sociale slagside, som der jo er, hvis man bare hæver karaktermuren. Og samtidig kan vi jo se, at på Bornholms Gymnasium er det faktisk sådan, at man er et af de steder i landet, hvor man er allerbedst til at løfte elevernes faglige niveau, når de er startet, altså at dem, der kommer ud på den anden side, når de har været igennem en ungdomsuddannelse, har fået løftet deres faglige niveau rigtig meget, også når man tager højde for, hvad det er, de har med i bagagen.

Så står jeg her med regeringens udspil, hvor jeg jo kan se – og det bekymrer mig noget – at man i forhold til det, man har taget fra vores regeringsudspil, altså de mål, der skal være for gymnasieforeren, har valgt at tage det mål ud, der handler om, at gymnasierne skal mindske betydningen af elevernes sociale baggrund i forhold til elevernes faglige resultater. Og det kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ministeren til, for hvad er formålet med, at man har

taget det mål ud? Altså, er det ikke vigtigt, at gymnasierne løfter elevernes faglige resultater, men samtidig gør det på en måde, hvor man mindsker betydningen af den sociale baggrund?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:42

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Spørgeren siger, at der er færre unge, der skal have en ungdomsuddannelse. Det passer simpelt hen ikke, det ligger ikke i regeringens udspil. Vi ønsker, at der er 95 pct. af de unge – ligesom det har været en målsætning igennem mange år – der skal have en ungdomsuddannelse. Men vi skal være bedre til at udfordre de unge på deres uddannelsesvalg. Det troede jeg egentlig også at spørgerens parti og mit parti var enige om, også da vi lavede en erhvervsuddannelsesreform, som har sat et mål om, at 30 pct. af de unge i 2025 skal tage en erhvervsrettet uddannelse.

Altså, sidst jeg så på tallene, var der ikke over 100 pct. unge på en ungdomsårgang. Så medmindre Socialdemokraterne ikke længere mener, at der er 30 pct. af en ungdomsårgang, der i 2025 skal have en erhvervsrettet uddannelse, ved jeg ikke, hvor man finder de der ekstra unge henne, eller om man har slækket på sine egne ambitioner.

Vi ønsker, at flere unge skal have en ungdomsuddannelse, vi ønsker bare også at sikre det faglige niveau på vores ungdomsuddannelser og sikre, at de har en klar profil hver især, så vi får løftet flere unge, og så vi har et lavere frafald, end vi har i dag.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:43

Lea Wermelin (S):

Jamen jeg synes sådan set, at det, som ministeren siger der, er meget interessant, for der er ikke nogen tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side gerne vil have, at flere unge tager en erhvervsfaglig uddannelse. Der, hvor jeg tror vi er uenige, er så vejen dertil. Skal man få flere unge til at tage en erhvervsfaglig uddannelse ved at gøre det sværere at komme på gymnasiet, altså ved at sætte karaktermure op for dem, som vi snakkede om før, nemlig nogle af dem, som måske i forvejen har lidt svært ved at tage en uddannelse? Er det måden, man får flere unge til at tage en erhvervsfaglig uddannelse på? Eller skal man gøre den erhvervsfaglige vej så interessant og virkelig sikre, at der bliver de lærepladser, der er nødvendige, så flere vælger den? Er det den vej, man skal vælge? Og der er vi jo så uenige, kan jeg høre, for jeg tror, det er den anden vej, altså at vi skal investere i ungdomsuddannelserne. Så der kan jeg jo bare konstatere at vi er uenige.

Men nu kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål i forhold til h'erne, for det var sådan set også det, det handlede om. Altså, karakterkravet vil jo ramme h'erne ekstra hårdt. Hvordan forholder ministeren sig til det?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Vi kører de sidste runder med halve minutter. Det her er jo spændende, men vi er nødt til at prøve at holde tiden, nogenlunde i hvert fald.

Ministeren.

Kl. 14:44

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg tror, vi nu har brugt to talerunder, og det gør vi gerne, for det er noget, der engagerer rigtig mange.

Det er jo ikke sådan, at det, at man afstemmer forventningerne og siger, at der skal nogle faglige forudsætninger til for at tage en gymnasial uddannelse, så betyder, at man ikke hjælper nogle af de unge til at løfte deres niveau. Vi skal bare have dem til at blomstre op tidligere. Vi skal have nogle af de unge, der blomstrer op på hf og i de gymnasiale uddannelser, til at blomstre op allerede i deres folkeskole, så vi ikke har så mange unge, der forlader folkeskolen uden egentlig at have stærke faglige forudsætninger.

Så må jeg bare sige, at vi ønsker flere unge på erhvervsuddannelserne, fordi erhvervsuddannelserne er en stærk vej, både uddannelsesmæssigt, men også i forhold til et fremtidigt jobperspektiv. Derfor skal vi også have nogle af de allerdygtigste unge til at søge en erhvervsrettet vej. Men den tidligere regering, SR-regeringen, som spørgeren selv kommer fra, lagde ind i uddannelsesparathedsvurderingen, at kravet, når man gymnasialt skal uddannelsesparathedsvurderes positivt, er en karakter på 4,0. Det er så det, vi meget klart og tydeligt nu siger også er det krav, man skal kunne leve op til.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:45

Lea Wermelin (S):

Jeg kan se, at det både er ministeren og mig, der har lidt svært ved at holde tiden, men fred nu være med det. I forhold til det sidste, som ministeren siger, altså det her med, hvad det er, der skal til, for at man kan tage en erhvervsfaglig uddannelse, synes vi jo bare, at det skal være lige. Vi vil gerne sætte det samme karakterkrav, altså 2, både til gymnasierne og til de erhvervsfaglige uddannelser, og det synes vi sådan set vil være den rigtige måde at gøre det på.

Men i forhold til hf er der jo rigtig mange danskere, der har delt deres historie om, hvad hf har betydet for dem, bl.a. Louise Ritter, der på Facebook skriver: Hf gav mig en ekstra chance. Hf har været en særlig uddannelsesvej.

Er det ikke det, som ministeren med det udspil, I her har lavet, fratager de unge, altså den særlige ekstra mulighed, som har vist sig at være en kæmpe succes i det danske uddannelsessystem?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:46

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Nej, det fratager vi ikke de unge. Hf skal fortsat være en stærk mønsterbryderuddannelse, men vi kan se, at der er op mod 30 pct., der falder fra hf i dag. Der er altså rigtig mange af de unge, der starter, som aldrig fuldfører. Vi er simpelt hen nødt til at modernisere hf, gøre den fagligt stærkere. Det er faktisk det, som VUC-foreningen og andre af dem, der udbyder hf, også har anbefalet, nemlig at vi får en stærkere faglig tyngde i vores hf-uddannelser, så man ruste de unge bedre både til at læse videre, men også til deres fremtidige jobsituationer – og også ruste dem stærkere personligt. Det ønsker vi sådan set at bevare. Vi ønsker bare at være ærlige om, hvilke krav der stilles til en boglig uddannelse. Og det matcher sådan set den uddannelsesparathedsvurdering, der ligger i dag, som spørgeren måske har glemt, og hvori der klart og tydeligt står, at for at blive uddannelses-

parat til gymnasiet, skal man i 8. klasse have det, der svarer til karakteren 4. Hvis man skal være uddannelsesparathedsvurderet til erhvervsuddannelsen, skal man have karakteren 2. Det skrev den tidligere regering. Jeg ved ikke, om Socialdemokraterne åbenbart ikke mener det længere.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil gerne sige tak til både ministeren for børn, undervisning og ligestilling og fru Lea Wermelin for en meget engageret debat.

Vi går over til det næste spørgsmål, der er til sundheds- og ældreministeren. Spørgsmålet er stillet af fru Sarah Glerup fra Enhedslisten.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 921

19) Til sundheds- og ældreministeren af:

Sarah Glerup (EL):

Hvad er ministerens holdning til, at mennesker med muskelsvind ikke får optimal behandling, når de indlægges på lokalsygehuse?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til kronikken »Lokalsygehuse slog mine venner ihjel« af Sarah Glerup (bragt i Politiken den 14. november 2014). Spørgeren mener, at specialsygdomme skal behandles på specialhospitaler, og for mennesker med muskelsvind vil almindelige sygdomme oftest være specialsygdomme. Når man har muskelsvind, bliver en indlæggelse for helt andre og banale sygdomme, f.eks. blindtarmbetændelse, altid automatisk kompliceret. Der er mange særlige forhold at tage højde for. Det er lokalsygehuse ofte ikke opmærksomme på. Til forskel fra specialhospitalerne kender lokalsygehuse typisk ikke muskelsvindpatienterne i forvejen, og muskelsvind er så sjældent, at de aldrig møder nok patienter med muskelsvind til at få den fornødne erfaring og rutine. Konsekvenserne af at indlægge mennesker med muskelsvind på lokalsygehuse er alvorlige: Det koster unødigt lange sygdomsforløb. Det koster mén. Og det har ført til dødsfald efter behandling for ellers simple sygdomme. Lægeligt er der tvivl om årsagen, men sikkert er det, at ellers banale sygdomme kan have en voldsom effekt på en svækket krop, hvor muskelapparatet ikke fungerer optimalt. Eftersom kombinationen af muskelsvind og en anden ellers almindelig sygdom altid kræver specialviden, bør mennesker med muskelsvind altid behandles på højt specialiserede sygehusafdelinger.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værgo til fru Sarah Glerup til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:48

Sarah Glerup (EL):

Hvad er ministerens holdning til, at mennesker med muskelsvind ikke får optimal behandling, når de indlægges på lokalsygehuse?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:48

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Først og fremmest tak til fru Sarah Glerup for at rejse spørgsmålet. Der bliver spurgt til min holdning til, at mennesker med muskelsvind ikke får optimal behandling, når de indlægges på lokalsygehuse. Spørgeren henviser til en kronik, som spørgeren selv har skrevet, og som blev bragt tilbage i november 2014 i Politiken.

I kronikken, som jeg har haft lejlighed til at skimme igennem, er der nogle meget personlige fortællinger om personer med muskelsvind, som har været igennem nogle tilsyneladende ret kritisable forløb i vores sundhedsvæsen. Lad mig først og fremmest sige, at det gør indtryk på mig at læse kronikken og dermed jo også de triste eksempler på fejlbehandling, som muskelsvindpatienter har været udsat for.

For at svare på spørgerens spørgsmål, vil jeg sige, at min holdning helt klart er, at det selvfølgelig er uacceptabelt, når muskelsvindpatienter eller for den sags skyld alle andre patienter udsættes for alvorlige fejl i vores sundhedsvæsen. Patienter med muskelsvind skal have en god og sikker behandling, og det betyder bl.a., at de skal tilses af de rette specialister på de rette tidspunkter, ligesom jeg forventer, at alle andre patienter bliver det i Danmark. Det er en helt klar og grundlæggende opgave i vores sundhedsvæsen – en opgave, som regionerne har ansvar for at løfte og dermed også at sikre patienterne en god og sikker behandling, uanset hvor i landet de bor, og uanset hvad de fejler. Det ansvar forventer jeg naturligvis at regionerne lever op til, også når det gælder patienter med muskelsvind.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Sarah Glerup (EL):

Kenneth, Brian, Christoffer, Ditte og Per er navnene på nogle de mennesker bare inden for min egen lille personlige omgangskreds, som er døde eller har fået varige men, altså ikke fordi de har muskelsvind, men fordi de er blevet behandlet for noget andet, som egentlig er dybt, dybt banalt, samtidig med at de havde muskelsvind. Og de er blevet behandlet på et lokalsygehus, hvor man ikke ved og aldrig kan komme til at vide, hvad for nogle særlige forholdsregler man skal tage, når en patient også har muskelsvind.

For andre mennesker vil sådan noget som blindtarmsbetændelse eller influenza eller et brækket ben være banalt, men hvis man samtidig har muskelsvind, er det altid allerede kompliceret. Der vil altid være en hel masse ekstra forhold at tage højde for – at vores blodtryk, hjerte og vejrtrækning er skrøbeligt f.eks. Derfor kræver det altid særlig ekspertise at behandle en patient, der har muskelsvind, og det kan man aldrig opnå på et lokalsygehus, som måske kun modtager en patient med muskelsvind hvert andet år højst.

Når vi i dag alligevel lader folk med muskelsvind behandle på lokalsygehuse for blindtarmsbetændelse eller tarmslyng, er det rigtig, rigtig dyrt. Det kommer til at koste en masse skatte kroner, fordi det fører til genindlæggelser og lange sygdomsforløb, fordi folk ikke bliver behandlet ordentligt fra starten; men det er også rigtig, rigtig dyrt, i forhold til at det koster menneskeliv og livskvalitet.

Men der er jo altså en løsning på det her, og den løsning er, at man sørger for, at hvis folk har muskelsvind samtidig, bliver de indlagt på et højt specialiseret sygehus med det samme, også selv om det er for blindtarmsbetændelse eller tarmslyng, fordi man der ved, hvad behandlingen skal være.

I 2012 lavede Sundhedsministeriet en rapport, der anbefalede lige præcis det, nemlig at de her patienter, som har en kompliceret sygdom oven i noget andet, skal kunne behandles på et højt specialiseret sygehus. Det var i 2012.

Nu er det 2016, og der er ikke rigtig sket noget. Så jeg kunne godt tænke mig at høre sådan konkret – det er jo fint nok, at ministeren siger, at hun forventer, at regionerne vil tage hånd om det her, men det har de jo tydeligvis ikke gjort – hvad ministeren vil gøre for at sikre, at der faktisk sker noget, så der bliver taget hånd om problemet.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:52

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Nu har jeg ikke som minister mulighed for at gå ind i de enkelte konkrete sager, som er beskrevet i kronikken, og som jeg formoder er dem, som spørgeren indirekte henviser til her i dag.

Som jeg nævnte indledningsvis, skal alle patienter og dermed også muskelsvindpatienter have en god og sikker behandling i vores sundhedsvæsen. Det er regionernes ansvar at sikre, at også muskelsvindpatienter sendes de rigtige steder hen til behandling, hvad enten det drejer sig om højt specialiserede afdelinger i landet, som kun varetager de allermest komplekse opgaver, eller f.eks. til regionssygehuse, som må være det, spørgeren henviser til som lokalsygehuse, som jo også skal tilbyde en god og sikker behandling til patienter med eksempelvis muskelsvindsygdomme.

Den opgave forventer jeg selvfølgelig at regionerne lever op til at løse. Man kan jo se i vores sundhedsvæsen, at vi har en række områder, hvortil der er knyttet højt specialiseret behandling. Er det så det samme, som at de pågældende patientgrupper, uanset hvem vi taler om i vores sundhedsvæsen – vi kunne også nævne kræftområdet som eksempel – altid sendes hen til højt specialiseret behandling? Nej, det er det ikke. Der foregår jo også en række behandlinger, også for kræftpatienter, på vores regionssygehuse.

Det er jo derfor, det afgørende er, at man kommer det rigtige sted hen første gang, og at vi selvfølgelig også sikrer, at de anbefalinger, som Sundhedsstyrelsen udarbejder, bliver efterlevet ude i regionerne.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:53

Sarah Glerup (EL):

Det er lige præcis dér, vi er enige, nemlig at det vigtige er, at man kommer det rigtige sted hen første gang. Problemet er bare, at det, vi kan se, er, at det ikke sker i dag. Altså, nu nævnte jeg fem konkrete mennesker, jeg kender fra min nærmeste omgangskreds, men da jeg for en times tid siden skrev på Facebook, at jeg skulle ind at tale med ministeren, så kom der straks en masse henvendelser til mig fra folk, der kendte flere, der var døde unødvendigt, fordi de var blevet behandlet lokalt, hvor man ikke vidste nok om muskelsvind. En håndfuld lyder ikke af meget, men når vi taler om en meget lille patientgruppe, så er det altså en ret høj dødelighed.

Jeg synes, det er tankevækkende, at man i en rapport i 2012 fra Sundhedsstyrelsen får anbefalet, at de her mennesker skal behandles på højt specialiseret niveau altid, fordi, som man direkte skriver, det ikke kan lade sig gøre at oparbejde en rutine med de her mennesker på regionalt niveau.

Det er så alligevel ikke sket her 4 år senere. Så vil ministeren virkeligt mene, at regionerne løfter den her opgave?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:54

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Sundhedsstyrelsen udarbejder som øverste sundhedsfaglige myndighed i Danmark løbende faglige anbefalinger, og jeg forventer selvfølgelig, at regionerne i relevant omfang også lever op til de anbefa-

linger, som Sundhedsstyrelsen udarbejder. Det gælder naturligvis også de faglige anbefalinger, som relaterer sig til området for muskelsvind.

Jeg kan i øvrigt forstå, at spørgerens partikollega, fru Stine Brix, her for nylig jo har stillet et spørgsmål om status for regionernes opfølgelse på Sundhedsstyrelsens anbefalinger relateret til bl.a. muskelsvindområdet. For at kunne besvare det spørgsmål har jeg bedt mit ministerium om at indhente et bidrag fra alle landets regioner, og når det bidrag er modtaget, vil jeg naturligvis kunne oplyse om en status i forhold til det.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Sarah Glerup (EL):

Jeg ser rigtig meget frem til at se den status. Jeg må indrømme, at jeg også havde set frem til, at ministeren ville komme med sådan nogle lidt mere konkrete handlingsforslag til, hvordan vi sikrer, at det her faktisk kommer til at blive andet end bare anbefalinger på papir, men også handlinger i praksis. Men det kan jeg forstå ikke kommer til at ske i dag.

Det her er jo noget, der handler om liv og død, så jo mere tid, der går med snak, jo flere kommer til at miste livet unødvendigt undervejs. Så jeg håber, at der kommer noget handling og ikke bare snak. Jeg vil i hvert fald være med til at følge op på det.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:56

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det, der skete i går, og det, der sker i dag, og det, der sker i morgen, er, at den her regering prioriterer sundhedsområdet højt, også højere end det, som den tidligere regering lagde for dagen. Det er derfor, at vi her i 2016 har prioriteret 3,4 mia. kr. ekstra til sundheds- og ældreområdet, så vi kan styrke kvaliteten i vores sundhedsvæsen og i vores ældrepleje.

Jeg ved som sagt, at styrelsen har udarbejdet anbefalinger, som er målrettet bl.a. patienter med muskelsvind, og det er selvfølgelig anbefalinger, som jeg forventer, at regionerne lever op til. Og jeg vil som sagt også meget gerne vende tilbage, når jeg skal besvare det spørgsmål, som vedrører, hvordan det så går med efterlevelsen ude i landets regioner, som der er blevet spurgt til af en spørgerens kollegaer, og hvortil jeg har bedt mit ministerium om at indhente bidrag fra regionerne, der har ansvaret.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Sarah Glerup, og tak til sundheds- og ældreministeren. Der er ikke mulighed for flere spørgsmål i den her omgang.

Vi går så til spørgsmål nr. 20. Det er til beskæftigelsesministeren, og spørgeren er fru Yildiz Akdogan fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 889 (omtrykt)

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er problematisk, at andelen af kvindelige iværksættere er nået til et nyt lavpunkt, og kan det hænge sammen med fraværet af bedre barselsmuligheder for selvstændige?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen Avisen, den 29. marts 2016 »Mændene spæner fra kvindelige iværksættere«.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Yildiz Akdogan er klar til oplæsning.

Kl. 14:57

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er problematisk, at andelen af kvindelige iværksættere er nået til et nyt lavpunkt, og kan det hænge sammen med fraværet af bedre barselsmuligheder for selvstændige?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, det er ærgerligt, at der ikke er flere kvinder, der vælger at blive selvstændige. For Danmark har jo brug for flere private arbejdspladser, og derfor ønsker regeringen også at forbedre rammevilkårene for iværksættere og selvstændige i Danmark. Det skal være billigere og lettere at drive virksomhed i hele Danmark, men efter min bedste overbevisning gør vi ikke det ved at pålægge over 200.000 mennesker en afgift til en barselsudligningsordning for selvstændigt erhvervsdrivende.

En analyse i efteråret 2015 af de 200.000 personer viste, at kun ca. 45.000 var i den gruppe af selvstændige, som ville kunne få gavn af ordningen, nemlig dem, der tjente mere end ca. 216.000 kr. om året, som er kravet for at få udbetalt barselsdagpenge og dermed kompensation fra ordningen. Det vil sige, at ca. 150.000 personer, hvoraf en stor del faktisk slet ikke var selvstændige, skulle betale en afgift til en ordning, som de aldrig ville kunne få glæde af. Det hverken kan eller vil jeg forsvare, og derfor traf regeringen beslutningen om at lukke ordningen.

Derudover er der et helt principielt problem ved en barselsudligningsordning for selvstændige, og det er selve formålet med en udligningsordning. De ordninger, som blev etableret af arbejdsmarkedets parter for godt 10 år siden, havde til formål at modvirke diskrimination af kvinder i forbindelse med ansættelse. Kort fortalt var arbejdsmarkedets parter enige om, at arbejdsgivere i brancher med mange kvindelige ansatte skulle kompenseres yderligere for deres lønudgifter i forbindelse med barselsorlov, og den kompensation skulle arbejdsgivere i brancher, hvor der primært er ansat mænd, være med til at betale. På den måde forfølger man to mål på samme tid. Dels vil alle arbejdsgivere have et større incitament til at ansætte både mænd og kvinder, dels er der en større tilskyndelse til at give ret til løn under barsel, fordi udgifterne i forbindelse med barsel bliver reduceret. Men man kan ikke overføre disse forhold til selvstændige. Der findes ikke diskrimination selvstændige imellem. Det er ikke den selvstændige revisor eller tandlæge, der begrænser andres muligheder for at nedsætte sig som selvstændig, og det er heller ikke andre selvstændige, der bestemmer eller dikterer en iværksætters valg af branche.

Jeg kan derfor ikke se det rimelige i at pålægge alle selvstændige en afgift, som skal finansiere en lønkomensation til en mindre gruppe af selvstændige, når de holder barsel. Den form for solidaritet eller medansvar kan man efter min bedste overbevisning ikke forlange af selvstændigt erhvervsdrivende. Tak.

Kl. 15:00

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er jo rigtig ærgerligt, at ministeren for nylig afskaffede netop den her lov, som populært kaldes barselsfonden for selvstændige, og begrundelsen fra ministerens side har været lige så lidt forklarende som den, ministeren gav her lige for et minuts tid siden, og det er, at den rammer forkert, og at man derfor skal fjerne den. Men ved at fjerne en lov er det jo ikke sådan, at man løser de udfordringer, der er ude i samfundet. For man kunne have forbedret loven. Man kunne have lukket de huller, der måtte være, man kunne have lavet en forbedring og på den måde også sendt et signal til de potentielle selvstændige eller kommende selvstændige og iværksættere, også kvindelige iværksættere, der faktisk netop har efterspurgt sådan en ordning.

Det er jo sådan, at tallene taler for sig selv. Ministeren vil jo gerne have, at der skal være selvstændige, og siger, at Danmark har brug for private arbejdspladser og selvstændige, og det er jeg enig i, og jeg synes også, det kunne være rigtig fint, hvis man kunne se på tallene, at det gik den rigtige vej. Det gør det bare ikke. Antallet af kvindelige iværksættere er rekordlavt. I 2014 og 2015 var der kun 11.000 selvstændige kvindelige iværksættere.

Jeg var for nylig til et møde med Virksomme Kvinder, som udtrykte stor frustration over, at man bare har afskaffet den her lov uden egentlig at have givet det et ordentligt forsøg eller som sagt i det mindste repareret de huller, der måtte være i den, og en af de ting, som jeg godt kunne tænke mig at høre ministeren om, er: Mener ministeren, at man har løst udfordringerne for selvstændige, kommende kvindelige iværksættere ved bare at fjerne loven?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:02

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Nej, og der er i hvert fald et par ting, jeg er enig med spørgeren i. For det første går det ikke den rigtige vej med hensyn til kvindelige selvstændige. Det er det ene. For det andet har vi ikke løst nogen problemer for de selvstændige kvinder eller mulige selvstændige iværksættere ved at afvikle den barselsudligningsordning, som den tidligere regering etablerede. Det eneste problem, vi har løst ved at afvikle denne ordning, har været at fjerne en afgift for et meget, meget stort antal mennesker, som ikke under nogen omstændigheder ville acceptere den afgift, og som protesterede voldsomt, fordi de slet ikke reelt var selvstændige. Det er det ene.

Som det andet har vi også fjernet en ordning, som ikke var duelig i forhold til at give en reel kompensation eller løse reelle problemer for kvindelige iværksættere, og det er her, man skal være opmærksom på: Hvad er egentlig den største udfordring for de kvindelige iværksættere? Og her har regeringen igangsat et tværministerielt arbejde med henblik på at få input fra iværksættere fra forskellige brancher med henblik på at søge at løse de problemer, de selv peger på.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministeren bliver ved med at fokusere på, at man har fjernet en afgift, der har ramt de forkerte. Man kunne også have sagt, at man måske skulle have forbedret loven, så man i hvert fald hjalp de rigtige mennesker. Jeg synes ærlig talt, at det også at være solidarisk med kvindelige iværksættere ikke er så dårlig en ting. Men 326 kr. om året skulle man betale, og det svarer til under 1 kr. om dagen. Kunne ministeren vitterlig ikke have fundet en løsning?

Nu kan jeg så høre, at ministeren gerne vil prøve at få noget input fra virksomheder. Min opfordring er, at ministeren bl.a. også lytter til Virksomme Kvinder, der netop er selvstændige og ved, hvor skoen trykker. Er ministeren også lydhør over for det – de små og mellemstore virksomheders opråb om, at der er brug for en barselsudligningsordning for få flere kvindelige iværksættere?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:04

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Som det ligger i mit svar, har vi kontakt med forskellige typer erhvervsdrivende, herunder iværksættere. Vi ønsker at forbedre deres vilkår. Men jeg vil igen advare imod, at man stirrer sig blind på en antidiskriminationsordning, altså denne barselsudligningsordning, i forbindelse med ansættelser. Det er formentlig på andre områder, de helt store problemer ligger. F.eks. er der jo for kvindelige iværksættere, som går på barsel, ganske kraftige barrierer for, at de overhovedet kan få barselsdagpenge; der er også indkomstbarrierer for, at de overhovedet er i stand til at få glæde af en barselsudligningsordning, og de kan pr. definition ikke være udsat for en diskriminationsrisiko, som kvindelige lønmodtagere kan være det.

Hvad er så egentlig ideen med, at andre iværksættere skal betale? Altså, en form for lønudligning til selvstændige har jeg svært ved at se meningen med, når der ikke er diskriminationsrisici. Men det er reelt, når jeg siger, at vi ønsker at få flere kvindelige iværksættere. Vi ønsker at forbedre deres opstarts- og deres erhvervsmuligheder, og vi vil også se på, om de vilkår, de har, når de skal gå på barsel, er sådan, at de selv anser dem for at være attraktive, og som vi som regering synes er fair.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:06

Yildiz Akdogan (S):

Jamen tak for svaret. Der er ikke nogen, der snakker om diskrimination i det her tilfælde. Det, jeg snakker om, er at give nogle muligheder og nogle rammer for, at vi kan få flere kvindelige iværksættere. Det er jo godt for kvinderne selv, men det er i allerhøjeste grad også godt for samfundet, at vi får nogle flere selvstændige.

Så det, jeg egentlig efterspørger, er, om ministeren ikke kan se, at det her er så vigtigt et område at prioritere benhårdt, fordi vi netop derved giver kvinderne mulighed for ikke at skulle stå og tage det her meget ubehagelige valg, om man skal være selvstændig, eller om man skal have et barn. Det burde kunne lade sig gøre med begge dele.

Mit opråb til ministeren er bare, om ministeren ikke vil prøve at sætte denne proces i gang hurtigst muligt nu, hvor han har været med til at afskaffe den lov, der skulle have forbedret forholdene, om han i det mindste ikke kan forsøge at få gjort processen lidt hurtigere, så vi kan give de her kommende iværksættere alle de rammer og

muligheder, der skal til, så vi kan få nogle flere selvstændige kvindelige iværksættere, hvilket er godt for samfundet?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg er helt enig i spørgerens illustration af det ønskelige i at udvikle dette område og det værdifulde i at få flere kvindelige iværksættere. Jeg er også enig i, at det aldrig må blive et spørgsmål om, hvorvidt man kan drive virksomhed eller få børn. Det er jeg fuldstændig enig i. Men derfra og så til at sætte fokus på, at en barselsudligningsordning er løsningen, er forkert.

Vi har lavet et fejltrin ved at gennemføre en barselsudligningsordning, der kollapsede, som vi var nødt til at afskaffe eller omdanne, men vi valgte altså at afskaffe den, fordi der var så massive protester imod den, som der var. Nu skal vi tænke os om og sørge for at skaffe nogle reelle løsninger på de udfordringer, som de selvstændige, herunder de kvindelige iværksættere, selv peger på i forhold til os.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg siger tak til både beskæftigelsesministeren og fru Yildiz Akdogan for dagens spørgsmål.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:08

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde, og jeg vil gerne sige tak til alle for bidragene.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. april 2016, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:08).